

DOBRE MARNJE

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

APRIL 2000 – št. 21

Božični oratorij je bil predstavljen v večih krajih, med drugim tudi v Gorišnici.

Stoperce, skrita vasica pod okriljem Donačke gore, kot da tod išče zavetje. (foto: KITAK)

*Spoštovane občanke
in občani
občine Majšperk
ter bralci časopisa*

*želimo vam
vesele
in blagoslovljene
velikonočne
praznike*

Informiranje je pomemben del življenja

Brez informacije ni življenja. Človek ima pet čutov – sluh, vid, voh, okus in tip, s katerimi lahko spremlja zelo različne informacije.

Največ informacij dobimo s poslušanjem, gledanjem in čitanjem.

Informacija je smiselna šele, ko pride do izmenjave med oddajnikom in sprejemnikom.

Zelo važno je, da je dana prava informacija. Zateva se odgovornost tistih, ki posredujejo informacijo — obveščajo, saj morajo paziti, da je ta objektivna in preverljiva.

Že v prvi številki našega časopisa Dobre marnje sem takoj v uvodu zapisal: *“Ni mi vseeno, kaj se v občini dogaja, prav tako mi ni vseeno, kaj se v občini in izven nje govori in piše, posebno če je to izkrivljeno ali laž.”* Upam, da bodo občinske marnje prispevale, da bo tega čim manj.

Vesel sem, da je z izdajanjem občinskega časopisa prišlo do tega, da imamo veliko novih in pravih sporočil za naše občane. To so spoznali tudi drugi mediji in opažamo, da sedaj objektivno poročajo o naših dogajanjih v občini. To lahko povem na osnovi analiz in spremljanja člankov pri nas najbolj razširjenih časopisov: Tednik in Večer.

Upam, da sedaj ne bo prihajalo do tega, da bi se v občinskem glasilu pojavljalo neobjektivno pisanje, saj to ni pozitiven značaj kultiviranega človeka. Zato sem na proslavi ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku med drugim povedal:

“Kulturno ustvarjanje je lahko materialno ali duhovno.

Prav je, da vsak po svoji zmožnosti sodeluje pri kulturnem ustvarjanju, saj je le to pravo izražanje človeka, skupnosti in naroda, ki mu daje pečat in ga ohranja.

Prej opazimo materialne proizvode kulture, pa vendar se moramo zavedati, da je treba dati poudarek tudi duhovni kulturi. Ko kulturo uporabljamo tudi kot pomen vzgoje in oblikovanja človeka kot osebnosti, lahko govorimo o kultiviranosti kot lastnosti posameznika ali družbe.

Kultura naj bo razvoj duhovnih zmožnosti človeka ter kritičnega duha in presojanja.

Zavedati se moramo, da je kritika, če je le ta dobronamerna, tudi kulturna, saj je le takšna lahko koristna.

Prav tako je tudi presoja, ki temelji na argumentih analize, znanja in izkušenj, izraz velikosti človeka, ki se tega zaveda ali pa obratno.”

To svojo misel lahko uporabim tudi kot odgovor na članek v današnjem časopisu **“Kako smo si različni”**. Zanimivo, da se svetnik gospod Marjan

KOKOT počuti užaljenega, če sem direktno odgovoril na posamezne dele njegovega pisanja. Danes, po sprejetju zaključnega računa, pa lahko dam še uradni odgovor na ugibanje gospoda Marjana KOKOTA, ki je v 18.št. zapisal: *“Ker so svetniki SKD izjavili, da želijo izplačilo le po opravljenem delu (?), torej naj se jim izplačujejo “nagrade” po županovem predlogu pravilnika, ostanek (če bo?) pa naj se nameni za investicije v občini. Naj povem, da smo svetniki LDS (verjetno pa tudi ostali svetniki) prav tako pripravljeni prispevati del plače v investicije, ampak šele, ko bomo dobili plače!”*

Vaši dvomi, ki ste jih izrazili z vprašaji (?), so bili neupravičeni, saj so svetniki SKD te izjave podali pisno in uprava je izvedla plačilo za te le po opravljenem delu. Prav tako nobene bojazni ni, da ne bi bilo tega ostanka, ki je zajet v ostanku sprejetega zaključnega računa za leto 1999. Povem lahko, da se je svetnikom SKD: Darinki FAKIN, Anici REJEC, Lidiji LESKOVAR, Radu RODOŠKU, Stanku HERNJA, pridružil tudi Anton GALUN. S svojim deležem se je pridružil še eden občinski funkcionar, ki ne želi biti imenovan. Tako je bilo lahko za najbolj potrebne investicije, kot pomoč pri deležu občanov, namenjeno skupaj **906.278,23 SIT**. Sredstva so po soglasnem sklepu prej imenovanih bila namenjena za tri investicije, in sicer za cesto na **Janški Vrh**, na **Gnani Vrh** in v **Koritjek** v višini **302.092 SIT** za vsako investicijo. Želel bi si, da tudi klicaj (!) postane resničnost, da si ne bi kdo sam nadel nezaželenega vzdevka.

Skoraj sem se preveč oddaljil od naslova ali pa tudi ne. Saj je to resnica, ki je del življenja in prave informacije.

Kot župan ugotavljam, da bi morali seznanjati naše občane še bolj o aktivnostih v občini, zato sem se odločil, da predlagam spremembo Statuta Občine Majšperk z namenom, da se tudi odloki in drugi predpisi, ki se sprejemajo na občinskem svetu objavijo v našem občinskem časopisu v celoti. Na zadnjem občinskem svetu je moja odločitev podprlo le osem od štirinajstih svetnikov. Za spremembo statuta je potrebna podpora najmanj desetih svetnikov, in zato upam, da bomo ob naslednjem glasovanju imeli podporo vseh štirinajstih svetnikov, saj je zaželeno, da naše ljudi čimbolj informiramo o najvažnejših odločitvah občinskega sveta, tako bomo lahko rekli: **“Informiranje je pomemben del življenja...”**

Franc Bezjak, župan

Gospodarjenje dobro, ZR za leto 1999 sprejet

Dne 6.4.2000 je zasedal Občinski svet Občine Majšperk na svoji 12.redni seji in sprejel zaključni račun Občine Majšperk za leto 1999.

Če pogledamo glavne postavke zaključnega računa, je glede na plan slika naslednja:

— skupaj prihodki	421.705.000,00 SIT
— tekoči odhodki	213.632.000,00 SIT
— investicijski odhodki	94.477.000,00 SIT
— razlika med prihodki in odhodki	113.596.000,00 SIT

Izpad pri **realizaciji prihodkov** je nastal zaradi premalo nakazane finančne izravnave (2,7 mio SIT), prihodkov od sofinanciranja države (27,6 mio SIT) in sofinanciranja občanov (1,2 mio SIT).

Upamo, da bodo zamudniki svoje obveznosti poravnali pred dokončanjem investicij.

Tekoči odhodki so bili realizirani v višini 82%, saj so bili uvedeni strogi varčevalni ukrepi pri vseh uporabnikih, zato je indeks izpod 100, razen pri izobraževanju, kjer je povečanje največje (indeks 115), predvsem zaradi dodatnih večjih materialnih stroškov in šolskih prevozov. Drugo povečanje je bilo na področju cestne dejavnosti zaradi dodatnih stroškov vzdrževanja.

Pri **investicijskih odhodkih** je bila nekaj manjša poraba na področju komunalne in cestne dejavnosti, saj je hitri padec temperatur preprečil nadaljnje delo.

V celoti pa so ostala sredstva za požarno varnost (3 mio SIT), saj pri gasilskih društvih ni prišlo do nobene večje investicije.

Prav tako se prenaša planiranih 50 mio SIT za izobraževanje v leto 2000, ker še čakamo na odobritev investicije s strani Ministrstva za šolstvo in šport.

ZAKLJUČEK

Prihodki s strani države so prihajali z velikim zaostankom, saj smo v mesecu novembru in decembru prejeli 93 mio SIT, kar predstavlja 47% vseh prihodkov države. V sled takšnega financiranja je bilo potrebno prilagoditi tekočo in investicijsko porabo in tako je bilo že pri sprejemanju proračuna v mesecu decembru za leto 2000 planirano 70 mio SIT ostanka.

Zaradi vsega navedenega in dobrega gospodarjenja je ostanek višji in znaša 113,6 mio SIT, kar omogoča, da se bodo začete in planirane investicije za leto 2000 lahko normalno izvajale.

Vsa prosta sredstva so vezana, oplemenitili jih bomo z obrestmi, ki bodo dale možnost izdelave novih projektnih dokumentacij za nove investicije.

Ana Krajnc

Iz občinskega sveta

11. redna seja je bila 29. februarja 2000, sprejete so bile naslednje pomembne odločitve:

Imenovan je svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v sestavi: **predsednik g. Vekoslav Širec, podpredsednik g. Marjan Novak, član g. Rado Rodošek, član g. Adolf Kopše, član g. Ciril Murko.**

Naloge tega sveta so, da proučuje in obravnava problematiko na področju varnosti cestnega prometa, predlaga pristojnim organom ukrepe za izboljšanje varnosti, pospešuje prometno vzgojo in izobraževanje udeležencev v cestnem prometu ter razvija in spodbuja aktivnosti šolske prometne službe.

Svet je sprejel spremembe Odloka o urejanju pokopališč, pokopališki in pogrebni dejavnosti v Občini Majšperk, saj je potrebno žarne niše urediti tudi v odloku tako, da se lahko oddajajo v najem. Določeno je bilo prvo plačilo najemnine za žarno nišo brez davka, ki znaša 140.000,00 SIT. Najemnina za družinski grob znaša

16.650,00 SIT za enojni grob pa 11.000,00 SIT, taksa za vzdrževanje pokopališča ostaja enaka lanske.

Sprejete so bile tudi spremembe Pravilnika o oddajanju poslovnih prostorov z namenom, da se obveznosti najemnikov iz zdravstva zmanjšajo, da lahko vložijo sredstva v izboljšanje osnovnega zdravstvenega varstva.

Občina Majšperk je dala soglasje k predlogu nove cene odvoza odpadkov iz območja Občine Majšperk, ki jo potrjuje Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj. Cena vsebuje tudi sredstva povečane amortizacije za gradnjo nove deponije v znesku 300,00 SIT mesečno.

12. redna seja — 6. april 2000

V obravnavi je bila sprememba statuta, s katero bi se omogočila objava sprejetih aktov v občinskem glasilu.

Sprejet je bil Zaključni račun proračuna Občine Majšperk za leto 1999 in Premoženjska bilanca Občine Majšperk na dan 31.12.1999.

Potrjen je bil tudi Odlok o lokalni turistični organizaciji, s katerim se Občina Majšperk vključuje v lokalno turistično organizacijo, kamor se prostovoljno vključujejo občine bivše občine Ptuj.

Potekala je tudi razprava o spremembah odloka o merilih in kriterijih za povračilo in povečanje kapacitet obstoječih priključkov na vodovodno in kanalizacijsko omrežje, ker so spre-

membe nujne zaradi ureditve kanalizacije s čistilno napravo na Bregu. Spremembe Odloka so bile sprejete v 1.obravnavi, kjer je bila določena cena za priključek 10, 250.000,00 SIT.

S strani občinskega sveta so bile dane pripombe na osnutek lokacijskega načrta za vzporedni plinovod M 1/1 Kidričevo-Rogatec, ki zajemajo do sedaj zbrane pripombe občinske uprave in občanov.

Pod točko Pobude in vprašanja so svetniki dali pobudo za odvoz kosovnih odpadkov in ureditev cestne infrastrukture.

Pod točko Razno je župan seznanil občinski svet o izvedbi posameznih investicij, o uspehih kandidiranja na razpise ter o zamujanju pritoka odobrenih sredstev s strani države in o drugih tekočih zadevah.

Tatjana Varžič

Javni poziv — najem šotora

Vsa društva, organizacije in druge obveščamo, da občina nudo možnost koriščenja šotora za prireditve. Velikost šotora je 40 m x 15 m. Dolžina se lahko zmanjša glede na potrebe.

Vsi zainteresirani morajo pisno vlogo posredovati za leto 2000 najkasneje do 10. maja 2000 na naslov: **“OBČINA MAJŠPERK, MAJŠPERK 32A, 2322 MAJŠPERK”.**

Vstop v novo leto zaznamovan s sprejemom pri županu

“Loči nas le še nekaj dni, ko se bomo poslovili od leta 1999 in vstopili v leto 2000, ki nam bo, kot vsako leto doslej, prineslo veliko novih obveznosti. V dobrem medsebojnem sodelovanju smo in še bomo obveznosti hitreje in učinkoviteje reševali.” Tako se je glasilo vabilo na že tradicionalni ponovoletni sprejem pri županu.

V zgodnjih popoldanskih urah so se predstavniki organizacij, zavodov, ustanov, podjetij ter župani oziroma predstavniki sosednjih občin, s katerimi občina sodeluje pri svojem delovanju, udeležili sprejema pri županu. Le nekaj ur kasneje pa so se srečali predsedniki društev, predsedniki krajevnih skupnosti, predsedniki gradbenih odborov, predstavniki Kmetijske svetovalne službe Ptuj, ravnatelj šole ter vodje šol in vrtca, župniki župnijskih uradov in seveda svetniki Občinskega sveta Občine Majšperk.

Vse prisotne je najprej pozdravil župan in jim zaželel prijetno urico druženja. Dejal jim je tudi: *“Vsem skupaj in vsakemu posebej se zahvaljujem za prispevek v minulem letu. Naj bo naše skupno delo v zadovoljstvo občanov Občine Majšperk in zato še enkrat hvala v imenu občanov Občine Majšperk in v mojem imenu za vaše delo v letu 1999.*

Ob novem letu pa je vsem voščil z naslednjimi besedami: *“Da pa bomo lahko uresničevali svoje načrte, vam želim veliko:*

- sreče, ki naj bo res prava sreča in obilo zdravja, če smo zdravi, smo tudi srečni;
- zadovoljstva, ki nas osrečuje;
- uspehov, ki nam prinašajo srečo.

Če pa bomo s svojim delom osrečili druge, še bomo bolj srečni.

Zato še enkrat iz srca srečno 2000.”

Ob koncu je še dejal: *“S tiskom rok smo si zaželeli dobrodošlico in srečo že na samem začetku. Preden pa bomo še kaj spregovorili o našem skupnem delu prejšnjega leta in o načrtih za letošnje leto, izmenjali izkušnje, želim s trkom kozarca nazdraviti vsem, da bi bili zdravi in bi lahko dobro sodelovali.”*

Sprejem so s pesmijo ob spremljavi klaviature popestrile mlade članice KUD Majšperk ter mešani pevski zbor Kulturno umetniškega društva Majšperk, ki je zapel nekaj pesmi.

Sprejema so se udeležili župani sosednjih občin ter predstavniki organizacij, s katerimi sodelujemo.

Program so popestrile s petjem mlade članice KUD Majšperk.

Predsedniki in predstavniki društva so prisluhnili besedam gostitelja.

Oba sprejema sta bila prijetna in zanimiva. Vsi zbrani so kar nekaj časa preživeli ob klepetu ter si tako izmenjali dobre želje ob letu, v katerega smo sedaj že dodobra zajadrali. Med klepetom pa so si izmenjali tudi izkušnje.

Župan je vsakemu obiskovalcu v spomin na ta dogodek izročil simbolično darilo.

Nataša Mohorko

Župan obiskal rejniške družine

Na območju naše občine imamo kar pet družin, ki skrbijo za otroke, ki so brez staršev ali pa njihovi starši za njih ne morejo skrbeti. Otroka, za katerega ne skrbijo pravi starši, ne čaka enako življenje, kot bi ga pri njegovih starših. Kajti ljudje smo različni in imamo različne poglede na svet. Tako se je župan Občine Majšperk odločil, da bo obiskal rejniške družine in seveda rejence, ki jih je pot življenja pripeljala v našo občino.

In naj se najprej ustavimo pri pomenu besede "rejništvo"?

Rejništvo pomeni varovanje, nega, oskrba in vzgoja mladoletnika v tuji družini, to je pri osebah, ki niso mladoletnikovi starši, lahko pa so njegovi sorodniki. Delo rejnika nadzoruje socialno varstvo in mu tudi pomaga.

Družina Korez iz Kupčinjega Vrha

Sprva nas je pot popeljala k družini KOREZ v Kupčinem Vrhu 48. Kaj smo lahko zaznali ob našem kratkem obisku pri tej družini?

Angela in Jože KOREZ iz Kupčinjega Vrha v Stopercah sta v svojem zakonskem življenju pripravila na življenje kar šest svojih otrok. V zakonu so se jima rodile tri hčerke in trije sinovi. Vsi, razen najmlajšega, si služijo svoj kruh in skrbijo za svoje družine, najmlajši pa še obiskuje srednjo šolo na Ptuju.

Čeprav jima v življenju ni bilo vedno lepo, sta v okrilje svojega doma vzela tudi šest rejencev. V njihovo skrbstvo so prišli otroci različnih starosti. Trenutno skrbita za štiri otroke, in sicer za Dušana in Alenka ŽMAVC, ki sta pri njih že kar sedem let, Sandra KRUŠIČ pa štiri leta, Denis TOMAŽIČ pa je k njim prišel šele pred petimi meseci. Pred leti sta skrbela tudi za sestri Eriko in Ireno, ki pa sta sedaj, po besedah gospodinje Angele, pridni in delavni, saj že skrbita za sebe. Vsi trije otroci, razen najstarejšega Dušana, ki pa

Rejniško družino je obiskal tudi župan Franc Bezjak.

bi naj v naslednjem šolskem letu pričel obiskovati gradbeno šolo, obiskujejo osnovno šolo v Žetalah.

Dušan in Alenka ŽMAVC sta pred kratkim izgubila mamo. Imata še bratca, ki pa živi pri očetu v slabših socialnih razmerah kot pa onadva. Dušan si želi po končani osnovni šoli nadaljevati šolanje na gradbeni šoli. Alenka pa je še osnovnošolka.

Sandra KRUŠIČ prihaja v naš kraj iz ormoškega centra. Obiskuje prvi razred osnovne šole.

Denis TOMAŽIČ je v rejništvu že od drugega leta. Rejniška družina, iz katere prihaja, je zanj skrbela osem let. Obiskuje sedmi razred osnovne šole.

In kakšno je njihovo življenje pri družini KOREZ?

Pri teti Angeli in stricu, kot ju kličejo vsi ti otroci, se počutijo zelo dobro. Njihovo življenje, ker so v rejništvu pri "tujcih", je drugačno, vendar so se kaj hitro navadili na njihov način življenja. Teti in stricu kaj radi pomagajo pri kmečkih in tudi gospodinjstkih opravilih, saj se le tako učijo samostojnosti za življenje.

Po počutju pri tej družini smo vprašali tudi Denisa, ki je prišel k njim zadnji. Pravi, da se s teto in stricem dobro razume. Prav tako se razume z Alenko in Dušanom, s katerima je že pravi prijatelj.

Dušan, Denis, Sandra in Alenka bivajo pri družini Korez iz Kupčinjega Vrha.

OBISK PRI REJNIŠKIH DRUŽINAH • OBISK PRI REJNIŠKIH DRUŽINAH

**Družina Kamenšek
iz Stoperc**

Še isti dan smo se odpravili k družini KAMENŠEK v Stopercih 73. Tam živita Matilda in Ciril KAMENŠEK s svojimi tremi rejenci, in sicer Mitjanom in Boštjanom IVANČIČ ter Goranom GOLUBIČ.

Matilda in Ciril sta imela tri lastne otroke, in sicer Romana, Cirila in Darjo. Skrbela sta že za osem rejencev. Tako so v njenem domu našli srečo v življenju: Branko, Biljana, Dolores, Marko, Goran, Boris, Mitja in Boštjan. V času našega obiska sta bila doma samo Goran in Boštjan, medtem ko je bil Mitjan v šoli – v Mariboru. Marko, za katerega sta tudi skrbela, stanuje sedaj pri stari mami.

Goran prihaja iz Cirkulan. Sedaj obiskuje srednjo šolo v Ptuj. Pri tej družini je že enajst let. Boštjan je izučen mesar,

Boštjan in Goran skupaj z Matildo in Cirilom Kamenšek, ki sta jima zagotovila tople in prijazen dom.

Goran in Boštjan sta nam z veseljem pokazala tudi jaslice.

in že tudi delal tri tedne. V svojem prostem času pa trenira kickboxing v Kickboxing klubu v Majšperku.

Obiskali smo jih le nekaj dni po novem letu, zato sta nam Goran in Boštjan pokazala tudi krasne jaslice, ki so bile postavljene v sobi.

In kako se Mitjan, Boštjan in Goran razumejo s svojimi skrbniki?

Razumejo se dobro. Med našim pogovorom sta nam Goran in Boštjan povedala, kje sta že bila in kaj vse sta že videla v času njunega življenja v Stopercih. Tako so skupaj obiskali kraje: Logarsko dolino, Avstrijo, Češko. Kar petkrat pa so obiskali Gardaland v Italiji. Na enotedenskih počitnicah pa so bili pred kratkim tudi v Bovcu. Seveda tudi v bodoče mislijo obiskati še več krajev, saj sta skrbnika Ciril in Matilda mnenja, da morata otrokom nuditi čimboljše življenje.

Po našem obisku so obiskali Goranovo mamo v občini Zavrč, kamor jih je popeljala Angela KITAK. Mama ga je ob snidenju stisnila k sebi in se razjokala.

**Družina Medved
iz Podlož**

Šesti januar je cerkveni praznik. Dan prej, torej petega januarja, hodijo in prepevajo po vasi trije fantje oziroma moške, ki predstavljajo svete tri kralje. Ravno takrat, ko smo se oglasili pri družini MEDVED, smo lahko zaslišali petje, a ni bil naš namen poslušati te pesmi, temveč smo se želeli pogovoriti, kako se počuti Mihael pri svojih starih starših.

Ana in Ivan MEDVED skrbita za svojega vnuka Mihaela.

Mihael je osemletni deček, ki že od svojega tretjega leta živi z babico in dedkom. Obiskuje prvi razred osnovne šole na Ptujski Gori. V šoli se s sošolci zelo dobro razume, hvali pa ga tudi razredničarka. Enako je bil pohvaljen s strani vzgojiteljic v vrtcu. Ob našem obisku je bil v začetku sramežljiv, tako da sta večini govorila njegova stara starša. Seveda pa smo tudi od njega izvedeli, da je v šoli lepo in da se dobro razume s sošolci in sošolkami. V razredu je le 19 učencev.

Sin naših gostiteljev, Ane in Ivana, ima že šest otrok, in sicer pet deklet in enega fanta in živijo v Ljubljani. Kaj radi pa se vračajo na domačijo, tako da se Mihael lahko igra z njimi.

Mali Mihael pa pravi o babici in dedku tako: "Babico in dedka imam zelo rad. Rada me imata tudi onadva. Pri delu jim kaj rad priskočim na pomoč, za kar sta mi hvaležna."

Mali Mihael ima babico in dedka zelo rad.

OBISK PRI REJNIŠKIH DRUŽINAH • OBISK PRI REJNIŠKIH DRUŽINAH

**Družina Godec
iz Podlož**

Pri družini Godec pa sta svojo srečo v življenju našli sedaj že desetletna Sonja in štirinajstletna Martina BEDENIK.

Sonja in Martina sta začetek svojega otroštva preživljali na Kupčinem Vrhu. Ker sta pred leti ostali brez matere, sta ju pod okrilje svojega doma vzela zakonca Marija in Franc GODEC iz Podlož. Oče še živi, vendar za njiju ne more skrbeti. Martina obiskuje osmi razred osnovne šole dr. Ljudevita PIVKA na Ptuj, Sonja pa četrti razred osnovne šole na Ptujski Gori. V šoli jima gre dobro in sta pridni učenki.

Sonja in Martina sta zelo dobri prijateljici in se dobro razumeta.

Za njuno dobro voljo pa večkrat poskrbi Franc GODEC, ki kaj rad raztegne svojo najljubšo glasbilo, to je harmonika. Svoje znanje igranja harmonike pa prikaže tudi na raznih prireditvah, kjer skrbi za dobro razpoloženje vseh prisotnih. Kot pravi sam, je letošnje novoletne praznike preživel doma, med svojimi najdražjimi.

In kaj sta nam povedali Martina in Sonja o svojem osnovnošolskem uspehu in počutju med svojimi vrstniki?

Sonja nam je povedala naslednje: "V šoli se dobro učim, vendar sama pri sebi vem, da bi se lahko še boljše. V 4. razredu nas je štirinajst učencev in se dobro razumemo.

Tudi Martina razmišlja o svojem uspehu enako kot Sonja in se tudi dobro razume s sošolkami in s sošolci.

Sonja in Martina pa si radi ogledata kak dober film in prisluhneta prijetni glasbi.

Marija in Franc sta ponosna na Sonjo in Martino, saj jima v dom pri našata veselje in smeh.

**Družina Galun
iz Stoperc**

Največ skrbnikov je v Krajevni skupnosti Stoperce. Oglasili smo se tudi pri družini GALUN iz Stoperc. Pričakal nas je Stanko GALUN s svojo ženo in hčerkama Nastjo, ki že obiskuje malo šolo, in Suzano, ki je stara šele štiri leta. Po naravi sta zelo veseli. Kljub temu, da nas nista poznali, se sploh nista bali.

Stankovo sestra Marjana, za katero skrbi po smrti matere, je bila v času našega obiska v internatu v Celju. Marjana obiskuje prvi letnik frizerske šole. Zaradi slabe prometne povezave živi v internatu. Zelo rada bi se vsak dan vračala domov, ker pa nima prevoza v šolo in nazaj, se ne more vračati vsakodnevno. Zato pa izkoristi vsak možen trenutek, da ga lahko preživi z domačimi. Z veseljem se uči in pripravlja na šolske preizkuse znanja, veliko pa v tej šoli dajo na prakso, ki jo ima vsak dan po pouku.

Nataša Mohorko

Stanko, skupaj z ženo in hčerkama.

Župan je izročil v svojem imenu vsem otrokom, ki smo jih obiskali, majhno darilo. Skrbnikom pa je za njihovo skrb in pomoč tem otrokom, ki so ostali brez staršev ali ne morejo živeti pri njih, pomagal finančno. Vsi skrbniki, pa tudi otroci, so bili obiska zelo veseli.

Planinsko društvo Majšperk dočakalo 50-letnico delovanja

Pred 50-imi leti je pričelo z delovanjem Planinsko društvo Majšperk. 10. marca so proslavili to obletnico s svečano akademijo v dvorani Tovarne volnenih izdelkov Majšperk.

Svečano akademijo so pričeli Moški pevski zbor DPD Svoboda Majšperk, ki se je vključeval v program svečanosti. Seveda, kot na vsaki tako pomembni slovesnosti, je spregovoril tudi **predsednik**

Foto M. Ozmec

društva Miran SMOLEJ. Spregovoril je o preteklosti društva in dejal: "Društvo je bilo ustanovljeno **4.marca 1950.** Do rojstva društva je prišlo v obdobju, ko je bil industrijski razvoj v Majšperku v razcvetu. Zaradi rastoče tekstilne industrije je v kraj prihajalo vedno več ljudi, ki so prinašali nove in sveže ideje. Tako so ideje mladega **tekstilnega tehnika Huberta FIŠERJA** o ustanovitvi društva našle plodna tla tudi med domačimi haloškimi ljudmi.

Društvo je bilo ustanovljeno v TVI in je več kot dvajset let delovalo pod okriljem te tovarne, ki je takšno dejavnost tudi podpirala.

V osemdesetih letih je prišlo v društvu do novih sprememb. Od takrat se je dejavnost društva širila intenzivneje tudi izven tovarniškega okolja. Društvo je izšolalo prve vodnike in začelo redno izvajati planinske šole. Planinska dejavnost je postala odmevnejša in v društvu privabila nove ljudi.

Delo društva v obdobju zadnjih deset let je pomenilo za društvo prilaganje spremenjenim družbenim razmeram. Dobili smo samostojno državo in ponovno uvedli tržni kapitalistični in večstrankarski sistem. V začetku devetdesetih let so navedene spremembe v

planinstvu povečale interes po obiskovanju gora. Ta množičnost pa je v zadnjih letih tisočletja upadla. Pohodi se vedno bolj omejujejo na krajše enodnevne obiske gora. K temu prispeva tudi poslabšana gospodarska situacija, ki močno vpliva na socialni status večjega števila obiskovalcev planin.

Tudi v delu našega društva smo prišli do spoznanja, da pri planinskih pohodih zadržati množičnost za vsako ceno, ni več naš interes. Planince poskušamo navdušiti za gorništvu kot način življenja, jim vcepiti odgovornost za lastno varnost in jih opozarjati tudi na kvarne vplive našega početja na planinsko naravo.

Znanju o varni hoji dajemo vedno več poudarka. Zato društvo nadaljuje z izobraževanjem vodnikov in skrbi za čim bolj strokovno pripravo pohodov. Društvo se danes zaveda, da potrošniški način življenja ljudem ne prinaša vsega, kar potrebujejo in da si želijo tudi drugačnih oblik preživljanja prostega časa. Planinska dejavnost in gorništvu sta ena izmed njih. Upam, da bodo planinci, ki poznajo naše delo, znali ceniti naša prizadevanja in nam ostali zvesti tudi v bodoče."

Voditeljica in vsi nastopajoči so svoje besede namenili predvsem goram, veliko besed pa je bilo izrečenih tudi o naši najbližji gori, to je Donačka gora.

Na sami svečanosti so bile podeljene tudi pisne pohvale in častni znaki najzaslužnejšim planincem. Tako so prehodne častne znake prejeli: **Martin ŽUNKOVIČ, Miran SMOLEJ, Ivan**

LAMPRET. Pisne pohvale planinskega društva ob 50-letnici pa so prejeli: **Jožica MESARIČ, Danica in Zvonko LESKOVAR, Kristina ŽUNKOVIČ, Branko in Silva NOVAK, Jožica JURGEČ, Tatjana SMOLEJ, Zvonko MESARIČ, Zvonko in Anica LAMPRET, Irena LEŠNIK in Marija PERNEK.** Bronaste znake Planinske zveze Slovenije za najbolj aktivne planince so prejeli: **Rajko JURGEČ, Marjan PLANINC, Miran SMOLEJ, Martin ŽUNKOVIČ, Aleš KITAK.** Srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije pa je prejel **Ivan LAMPRET.**

Vsem članom Planinskega društva je čestital **predstavniki Planinske zveze Slovenije, Adi VIDMAR,** ki je povedal, da je v planinska društva včlanjenih kar 74000 članov, obisk gora pa je kar štirikrat večji, kot je vseh članov. Iz tega podatka je razvidno, da kljub temu, da niso včlanjeni v društva, kaj radi obiskujejo gore in jih tako osvajajo za sprostitev. Pozdrav in čestitke pa so izrekli tudi predstavniki **sosednjih planinskih društev: Poljčane, Sloga Rogatec, Donačka gora Stoperce** ter **župan Občine Majšperk, Franc BEZJAK,** ki se je ob tem jubileju spomnil tudi na našega **znanega planinca in alpinista Tomaža HUMARJA,** ki je v oktobru in novembru lanskega leta osvajal **goro DHAU LAGIRI v Himalaji.** Seveda pa je povedal, da bi bilo potrebno dati več poudarka našim krajem v občini. Imamo znamenitosti, ki naj bodo ponos občanom Občine Majšperk.

Predsednik društva, Miran SMOLEJ, pa se je zahvalil tudi vsem sponzorjem, ki so pripomogli k izdaji zbornika društva ob jubileju. Vse prisotne je povabil na zaključek te svečanosti, za zabavo pa je poskrbel ansambel **SPEKTER.**

Nataša Mohorko

Dobitniki bronastih znakov Planinske zveze Slovenije za najbolj aktivne planince. Foto M. Ozmec

Kulturni praznik v Majšperku

Lepo nedeljsko popoldne v februarju smo se občani Majšperka srečali v dvorani TVI. To je bil dan, ob katerem Slovenci še posebej obujamo korenine naše kulture, ko praznujemo svoj kulturni dan.

Učenci Osnovne šole Majšperk so izvedli odlično pripravljen recital, ki nam je obnovil življenje in delo človeka, po katerem smo poimenovali naš kulturni dan, dr. Franceta PREŠERNA.

Z lepo slovensko besedo so nam popoldan popestrili člani dramske sekcije DPD Svoboda in naši mladi štirje glasbeniki. Tudi cerkveni pevski zbor sv. Miklavža KUD Majšperk je sodeloval s prelepimi pesmimi. Seveda pa ni manjkal moški pevski zbor, ki je na takšnih proslavah in srečanjih nepogrešljiv.

Po končani proslavi smo odhajali na svoje domove bogatejši, polni prijetnih in zadovoljnih občutkov, seveda tudi z željo, da bi takšna srečanja in praznovanja, ki jih je tokrat pripravilo DPD Svoboda Majšperk, prirejali pogosteje.

Vse je minljivo, naša kulturna dediščina pa bo ostala le tako, da jo bomo spoštovali in negovali. Fran LEVSTIK je posvetil dr. Prešernu pesem, s katero je prikazal večnost negovane slovenske besede:

Na grobu Prešerna

*Ko zvezde luč, poprej nikdar poznane,
posvetil nam tvoj duh je iz noči,
"Al' roži so le kratke ure danes!"
Za tabo zgodaj nam oko rosi
na grob, kjer tvoja struna mila
je umolknila.*

*Pa tvoj pepel naj tihi mir pokriva,
ti hitro vzet veliko si končal,
objema te mladika večna živa;
dokler svoj jezik bo Slovan poznal,
srce bo tvoja struna mila
mu budila!*

(Fran Levstik)

VEST

Himno je prisotnim zapel Moški pevski zbor DPD Svoboda Majšperk.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil župan Občine Majšperk, Franc Bezjak.

Mladi glasbeniki iz Majšperka.

Oratorij: »Slovenski Božič«

Na pobudo pevovodja Jožeta JAGRA in farnega župnika Janka FRANGEŽA smo se Mešani pevski zbor sv. Miklavža odločili, da pripravimo oratorij "Slovenski Božič". Spevoigro je napisal slovenski skladatelj Matija TOMC. Ob stoletnici njegovega rojstva je bila prav gotovo mnogokrat ponovljena, a vendar ne bo nikoli izpe-

ta. V spevoigri so prirejeni prizori Gospodovega rojstva, ki ga spremljajo lepe stare slovenske božične pesmi.

V redne pevske vaje smo začeli vključevati tudi svoje igralske sposobnosti, še posebno solisti. Svojo vlogo Marije je čudovito odigrala in odpela Katja SAGADIN. Jožefa je lepo predstavil Mirko VEDLIN. Nehote sta

morala Marijo in Jožefa odgnati gostilničarja Dominik VEDLIN in Franja SAGADIN. Marija in Jožef nista dobila prenočišča v mestu Betlehem. Zatočišče sta našla v preprosti štalici. V tej mrzli štalici je Marija rodila Jezusa. Pastirje v spanju obišče angel, Marija VEDLIN, in jim oznani veliko veselje, da se je to noč rodil Mesija, ki prinaša mir na zemljo. Pastirji: Franci CEP, Niko SAGADIN, Marko BEZJAK in Sandi HAJŠEK se odpravijo iskat Marijo, Jožefa in dete, kot je povedal angel. Pastirji najdejo dete v jasli položeno, pokleknejo predenj in mu darujejo jagnje. Veselijo se Gospodovega rojstva.

Jožeta JAGRA smo prosili, da organizira glasbeno spremljavo vseh teh božičnih pesmi in njegova družina nam je z veseljem pomagala. Spevoigro je na klaviature spremljala Tadeja, na flavto je lepo kot angelček igrala Katja, spremljala pa sta jo Darko in Boštjan na oboo in trobento. Naše petje je z igranjem na odru in z glasbeno spremljavo postalo tako lepo, da smo ob vsaki izvedbi Božične zgodbe podoživljali nepopisno božično skrivnost, polno miru, notranje lepote in veselja.

Da pa bi bila vsem poznana Božična zgodba lepše uprizorjena, smo za posamezne prizore izdelali kulise, pri čemer so nam bili v veliko pomoč CEPOVI. Za pevski zbor, soliste in glasbene spremljevalce so v Šiviljstvu Demol sešili kostume. Dušan LESKOVAR, Marko BEZJAK, Aleš GALUN in Darko BEZJAK so poskrbeli za svetlobne efekte.

Veliko truda, vaje, požrtvovalnost in dobra volja so prispevali k "uspešni" izvedbi oratorija "Slovenski Božič" v dvorani TVI v Majšperku, v nedeljo, 26. decembra 1999. Kljub poledici, ki je bila ta dan, si je oratorij ogledalo mnogo ljudi od blizu in daleč. Ne bi se zmotila, če rečem, da so tudi oni doživeli božično veselje, saj so to dokazali s ploskanjem, nekateri pa celo s solzami v očeh. Z glasbeno spremljavo smo vsi skupaj zapeli božično pesem Sveta noč, ki jo pojejo po vsem svetu.

S Karitasom smo se dogovorili, da omogočimo ogled spevoigre tudi starejšim ljudem in jih pripeljemo v dvorano. Tako smo kantato ponovno izvajali v Majšperku, v nedeljo popoldne, 9. januarja 2000. Spet smo bili prijetno presenečeni, saj so igro nekateri z navdušenjem spremljali že drugič.

Naslednji nedeljo, 16. januarja smo gostovali v Cirkovcah v župnijski cerkvi Marije Vnebovzete. Ko smo ob spremljavi Svete noči vstopali v cerkev,

Reveži pač nimajo prostora pod streho ošabnega gostilničarja in gostilničarke.

Pastirjem se v spanju prikaže angel in jim oznani rojstvo Jezusa.

Skupinski posnetek ob prvi izvedbi spevoigre, 26. 12. 2000.

smo videli polne klopi, v katerih lahko sedi okrog 240 ljudi. Bili smo veseli, obenem pa nas je postalo strah, saj tako velikega občinstva nismo pričakovali. Ne da se opisat, kako čudovito je bilo peti v tako veliki in akustični cerkvi s tako množico ljudi. Preden smo naše prizorišče pospravili, so nas povabili na topel čaj in pecivo, vse skupaj pa je spremljalo prijetno druženje in klepet.

In še zadnjič v tem božičnem času smo oratorij izvajali **23. januarja 2000**. To nedeljo smo gostovali v **Gorišnici, v cerkvi sv. Marjete**. Cerkev je zelo velika, zato smo kulise dvignili na oder in tako je bilo videti predstavo enako lepo od prve do zadnje vrste. Tudi tukaj smo videli znane obraze, ki so nas pozdravljali z nasmehi. Toplo so nas sprejeli in z lepimi spomini smo se vrnili domov.

V imenu pevskega zbora se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k tako lepi izvedbi spevoigre.

Hvala Jožetu JAGRU, ki nas je lepo pripravil in njegovi družini za glasbeno spremljavo, saj so polepšali Božično zgodbo.

Posebna zahvala velja farnemu župniku, Janku FRANGEŽU, za spodbudne besede, saj nas je bodril in nam pomagal po svojih najboljših močeh.

Najlepša hvala Šiviljstvu Demol za čudovito izdelane kostume. Hvala Mizarstvu CEP za požrtvovalno delo in lepo narejene kulise, ki so prikazale preprosto rojstvo Gospoda.

Hvala tudi vsem vam, ki ste si kantato Slovenski Božič ogledali. Na tak način ste nam povrnil ves trud in

pokazali, da ta trud ni bil vložen zaman. Hvala tudi za darovane prispevke.

V letošnjih božičnih praznikih ob koncu leta 2000 bomo ponovno izvajali kantato in ponovno bomo veseli vašega obiska.

Katja Vedlin

In luč božične noči naj razsvetljuje srca vesoljnega sveta.

Stoperce: Zgarane dlani so življenja sledi

Če se morda sprašujete, kaj dan danes počne stoperska mladina, imate odgovor v sliki in besedi pred sabo. Veliko bolj živo pa je to bilo mogoče videti, 4. decembra 1999, ko je skupina dvanajstih mladih članov kulturnoprosvetnega društva Stoperce prvič (projekt smo ponovili še 2x) predstavila projekt ZGARANE DLANI SO ŽIVLJENJA SLEDI. V njem smo zajeli celoten kraj Stoperce z vsemi njegovimi zaselki, investicijami, življenjem nekoč in danes, utripom šole skozi zgodovino, cerkvene dogodke, kulturo, obrt, društveno življenje, "posebne" ljudi, domače glasbenike, zdravilne rastline, pa tudi na naravne lepote, ki jih pri nas ni malo, smo opozorili.

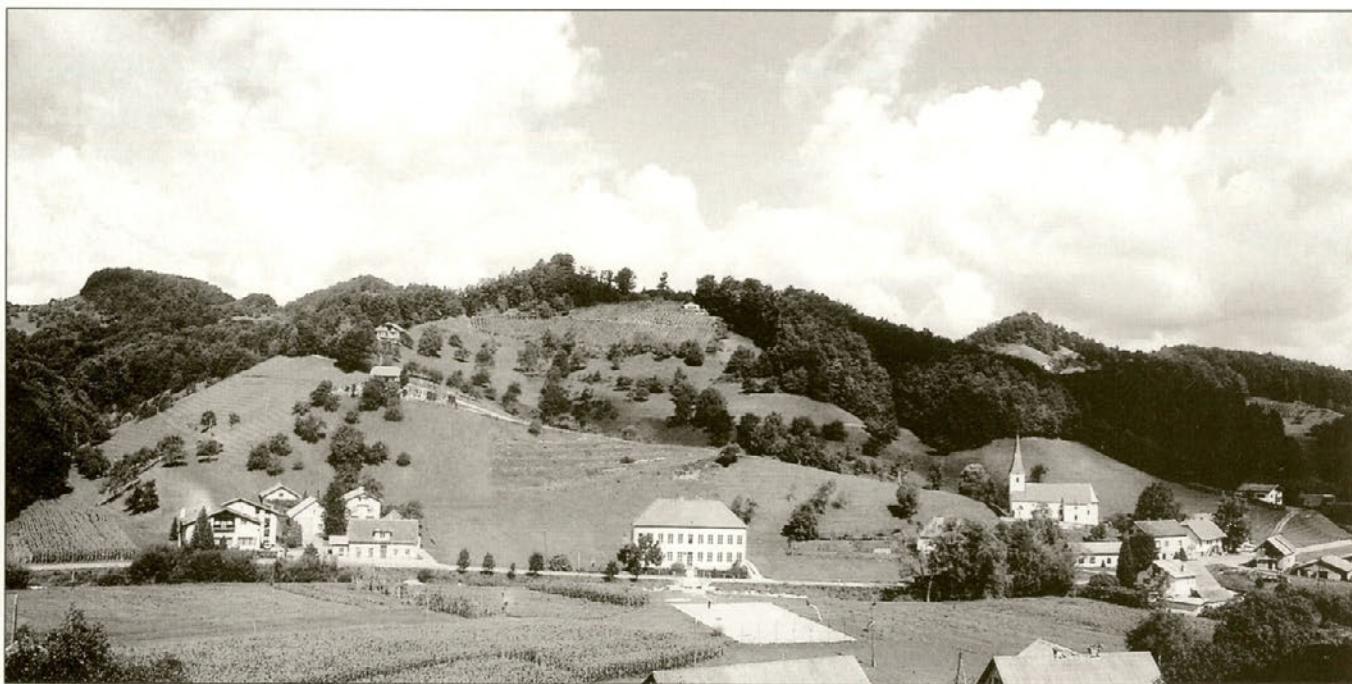
Vse to in še mnogo, mnogo več smo ujeli na diapozitive, dodali vezno besedilo, "ovili" v prijetno glasbo in takšno ponudili gledalcem. Le ti pa so to noviteto sprejeli z nav-

dušenjem. Bili smo deležni številnih pohval, kar je za našo skupino zelo vzpodbujajoče.

KPD sestavljajo: dramska, literarna, fotografska sekcija, ljudski pevci in knjižnica. Leta 1996 je KPD uspelo izvesti prvo srečanje stoperskih rojakov. Tradicionalna prireditev, letos že šesta zapored, je prireditev Pokaži, kaj znaš, ki ima zraven znanih obrazov, vedno tudi nove. Zelo dejavni pa so tudi ljudski pevci, ki so posneli že dve kaseti.

Zraven kulturnega društva imamo še: lovce, gasilce, športno društvo, društvo rejcev plemenskih telic, društvo gospodinj, društvo upokojencev, društvo podeželske mladine in krajevno organizacijo rdečega križa.

V sodelovanju domačih društev, pa se lahko vsako leto pomerite tudi v tekmi koscev, vlečenju vrvi,...

Domačije so razprostrane po hribih in dolinah, od koder je potreben krepek korak do šole, cerkve,... (Peter KITAK).

Asfaltna cesta je mnogo pripomogla k razvoju kraja, toda težko življenje zahteva čilega in zdravega človeka (Peter KITAK).

Tudi cerkev in življenje v njej je del stoperske kulture, ki na vsakega posameznika naredi svojstven pečat. Kar dva krajana sta se odločila in stopila na pot duhovniškega poklica. Leta 1975 je to bil Jože Lampret, leta 1997 pa je postal duhovnik Janez Ferlež. Pri nas so še vedno živi običaji ob različnih cerkvenih praznikih, kot so denimo: cvetna nedelja, ko otroci prinesejo k blagoslovu butare, po domače "pušle". Polni raznih običajev in navad so tudi dnevi: veliki četrtek, petek in velika sobota, za samo veliko noč pa po vseh mizah zadiši po velikonočnih jedeh.

V božičnem času pa mladi že vrsto let postavljamo jaslice. Na potepanju po zaselkih smo naleteli na številna cerkvena znamenja (križe, kapele).

To, da nas je v Stopercih malo vedo skoraj vsi, da pa imamo šolo s štirimi razredi in le 27 učencev, pa morda ne ve vsak. Ja, malo je otrok, a so ti toliko bolj aktivni, delavni, ustvarjalni in uka željni. Vsako leto praznujejo dan šole, sodelujejo na različnih proslavah in izvajajo različne projekte. Za to,

Na strmih bregovih haloških Stoperc je skrita še mnogokatera kmečka idila (Peter KITAK).

Dobro srce in pridne roke so odraz Markovega vsakdanjika (Peter KITAK).

da je imela šola skozi vsa ta leta na široko odprta šolska vrata, je zasluga gospe **Elizabete Kukovec**, na katero tudi nismo pozabili. Prav lepo je bilo obujati spomine ob starih fotografijah, ko so bile šolske klopi še bolj zasedene z učenci — našimi starši. A časi se spreminjajo, leta gredo naprej in puščajo za seboj staro, ki se prepleta z sodobnim.

Ravno tako je pri nas z obrtjo. Obiskali smo tiste, ki pletejo košare, šivajo, se ukvarjajo z vinogradništvom, kovaštvom ali kako drugo domačo obrtjo ne le zaradi denarja, pač pa zaradi veselja in z željo, da to znanje prenesejo na mladi rod in tako ohranijo tradicijo. Vendar se v Stopercah z obrtjo tudi preživljajo. Obiskali smo jih in izvedeli, kako strma in težka je velikokrat pot do uspeha.

Prav prijetno pa je bilo za starejše obujanje spominov, za nas mlajše pa prava pustolovščina ob poslušanju in primerjanju življenja na kmetiji, trdem delu nekoč in danes. Delo je bilo v preteklosti v večini ročno in zato toliko bolj naporno, vendar so bile že zvečer pozabljene vse muke in bolečine. Le kako tudi ne bi bile, ko pa je vasovanje in petje pod oknom dekletu bilo tako prijetno. Porok v tistem času ni bilo brez številnih sladkih dobrot, predvsem lepo okrašene sladke "štruce". V tistem času so veliko pozornost polagali tudi na obleko. Praznik se je poznal po lepi praznični obleki.

V največje veselje pa nam je bilo med pripravljanjem projekta "tekanje" za kravami, psi, mucami, konji, kozami,... kajti tako prisrčni so, da bi bili radi prav vse ujeli v fotograf-

ski objektiv. Pa so nas ene le čudno gledale, druge se pognale za nami, nekatere zmajevale z glavami in si, le kdo ve, kaj mislile, so pa bile takšne, ki se za nas niti niso zmenile.

Kot smo že nekaj krat omenili, so Stoperce majhne, lepe, polne prijaznih ljudi, svoje bogate nederje ponujajo gostom, rojakom, tujcem, popotnikom. A kako so v resnici še vedno neznane in zavite v tančico skrivnosti, o tem še nismo veliko govorili, a je bil ob tem projektu tudi čas za to.

Pretresle in presenetile so nas življenjske zgodbe ljudi, katerih življenje je tako tiho in neznano, a ko ga odkriješ, je tako zgovorno. A si lahko predstavljate, da na pragu tretjega tisočletja do hiše ne pelje niti cesta, da te življenje večkrat razočara in da kljub vsemu temu ostaneš poln optimizma, upanja, veselja, ljubezni do življenja. Velikokrat je hudo, a če imaš rad živati, naravo, ti tega ne more vzeti prav nihče. In kako veliko truda, malo veselja, je potrebno za to, da narediš iz sebe "orla", da narediš iz sebe "kralja".

Morda si kralj lahko tudi, če živiš v samoti. Takrat si kralj samega sebe in kralj nje — samote. O tem so nam govorile slike ženice, ki že tri desetletja živi v Stopercah, a jo le malo kdo pozna. Dolgi, dolgi dvajset let je že od tega, ko je bila nazadnje med ljudmi. Dolgi dvajset let je dan za dnem, leto za letom doma. Vesela je bila naše družbe. Iskra v njenih očeh in prisrčen nasmeh na njenem obrazu nam je povedal, da je srečna. Težko si je to predstavljati.

A tudi pri tem še dragocenih izvirih ni konec. Raziskovali smo naprej in poskušali odkriti tudi glasbene talente, ki jih v Stopercah ni malo, čeprav smo marsikoga še prav gotovo spregledali. Tudi umetnica, ki je odlična risarka in pesnica, živi v našem kraju.

Prav tako ni kar tako vsakdanje podariti življenje dvanajstim otrokom. Potrebno je veliko skrbi, dela in ljubezni do prvega koraka, prve ocene, prve službe, nešteto neprespanih noči in vse to še pomnoženo z dvanajst, pa še marsikaj. O, kakšna matematika. Naša mati z največ otroki tega prav gotovo ni računala, pač pa je brez vsake "računice" preprosto dajala, kolikor je bilo potrebno.

In še in še bi lahko pisali. Ne samo pisali, tudi pokazali, govorili. Toda preveč je bogata zgodovina, preveč širok današnji čas, da bi lahko zaobjeli prav vse. A počasi, delček za delčkom, pa nam morda nekoč uspe.

Po vsem tem, kar smo lahko mi in vsi vi, ki ste si ta projekt ogledali, doživeli, danes vemo, kakšna je resnica — ZGARANE DLANI SO ŽIVLJENJA SLEDI. Stopimo na te poti in odkrijmo te sledi!

Nataša Taciga — Lea Kitak

S prazniki obogateno cerkveno življenje je del kulture tudi v našem kraju (Peter KITAK).

Ste za rendez vous? Tako smo vas pred mesecem dni vabili na premiero veseloigre RANDEZ VOUS v treh dejanjih Antona MEDVEDA.

Dramska sekcija DPD Svoboda Majšperk je začela z delom tega dramskega dela v sredini novembra. Vaje so potekale v dvorani TVI Majšperk na Bregu. Posebno pozimi nas je ob sobotah zeblo, a to ni omajalo volje igralcev, da ne bi z velikim veseljem in voljo prihajali na vaje. Čeprav veseloigra ni predolga, smo kot začetniki morali vložiti precej truda in časa, da smo lahko pripravili prvi nastop.

Igralci pa o igri in sodelovanju razmišljajo takole:

Darko ZUPANC: "Za sodelovanje v dramski sekciji sem se odločil po naključju. Sprejel sem ga kot nov izziv, saj sem se na odrskih deskah preizkusil prvič. Mislim, da nam je uspelo prebuditi neko mrtvilo, ki je vladalo na tem področju v našem kraju. Povabil bi vse, ki želijo sodelovati, da se nam pridružijo."

Utrinek iz igre RANDEZ VOUS.

Matej VEDLIN: "Sodelovanje v dramski sekciji je zelo zanimivo in zame nekaj novega. Vloga, ki jo igram v igri, mi je zelo všeč, še bolj pa soigralci, s katerimi se odlično razumem. V njihovi družbi mi je prijetno. Tako je tudi na odru, ko smo vsi dobro razpoloženi. Igra poteka sama od sebe, kot da se resnično dogaja."

Petra NOVAK: "Dobro razpoloženje in veselje do sodelovanja pri tem projektu mi je prava popestritev zimskih vikendov. Igranje mi dovoljuje, da se skrijem za drugo osebo tudi, ko ni čas pustovanja. Tokrat sem se skrila v starejšo gospo iz prejšnjega stoletja. Veselim se že naslednjega projekta. Mogoče me bo pomladil."

Dejan URLEP in Nikola NOVAK: "Sodelovanja v dramski sekciji sva se lotila na drugačen način, kot igralca. Sodelovala sva namreč kot tehnična izvajalca. Bilo nama je v veselje in se bova podobnega sodelovanja udeležila tudi prihodnjič."

Nika GRABELJŠEK: "Vse je enkrat prvič. Poizkusila sem se v vlogi igralka. Vesela sem, da mi je bila dana ta priložnost. Naše prijetno druženje ob večerih je bogatilo moj prosti čas."

Mnenju soigralcev se pridružujejo tudi **Vesna KOVAČIČ, Majda GRABELJŠEK, Janez VEDLIN, Jerneja KOKOL in Zlatko LETONJA.**

Ko smo z igro začeli, niti pomislili nismo, koliko denarnih sredstev in tehnične pomoči je potrebno, da takšno delo spraviš na odrske deske. Brez zvestih pomočnikov in sponzorjev, pa nam to ne bi uspelo. Največje zadovoljstvo pa ste nam pripravili vi gledalci, ki ste napolnili dvorano in nas nagradili z aplavzom.

Z veseloigro smo sodelovali na medobčinskem srečanju amaterskih gledaliških skupin. Nastopali smo že v Zetalah in Pragerskem.

Hvala vsem našim sponzorjem in pomočnikom. TVI Majšperk, Občini Majšperk, Osnovni šoli Majšperk, Frizerskemu salonu "Marta", trgovini "Domačija", gostilni "Dolinca", mladim gasilcem z Brega in Moškemu pevskega zboru.

Hvala vam, mladi igralci. Skupaj smo uspeli.

Stanka Varžič

Skupinski posnetek ustvarjalcev RANDEZ VOUS-a.

PROSLAVA OB MATERINSKEM DNEVU:

Biti mama je najlepše in hkrati najtežji poklic na svetu

*Vsaka mama je prava mama,
dana za srečo in za veselje.
Prava in ena sama
za vse življenje.*

V dvorani TVI Majšperk je bilo v soboto, 25. marca spet veselo. Za vse mame smo člani Kulturno-umetniškega društva Majšperk pripravili proslavo in zabavo, ki se je odvijala še pozno v noč.

Vse se je začelo ob sedmih zvečer, ko se je dvorana napolnila z mamicami, mamami, starimi mamami in ostalimi gosti, ki so jih le-te pripeljale s sabo. Že otvoritvena pesem z naslovom "Mati draga", v spremljavi violine, orgel in kitar, je povedala, zakaj smo se prav ta dan zbrali v dvorani. Predstavili so se nam naši najmlajši iz vrtca, ki so prišli na oder kot murenčki, OŠ Majšperk pa se jim je pridružila še z dvema deklamacijama in plesno točko. Tudi petja ni manjkalo. Zapeli so nam Moški pevski zbor "DPD Svoboda", Mešani pevski zbor sv. Miklavža in prvič v dvorani TVI so se nam predstavile tudi Ljudske pevke s Sestrž. Vse mame je pozdravil in nagovoril župan Franc BEZJAK ter nam priskočil na pomoč, ko smo podarili nekaj rožič mamam, starejšim od 70 let. Bilo jih je kar osem. Vsako leto povabimo tudi goste sosednjih občin in letošnje leto ni bilo izjema, tako nam je za konec zaplesala še folklorna skupina iz Dolene.

Proslava bi naj bila to leto nekoliko drugačna, bolj sproščena in zabavna. Na oder smo zato postavili pravo malo gostil-

no in med proslavo odigrali tudi nekaj skečev ter mamam pokazali, kaj njihovi možje počnejo takrat, ko se sami odpravijo v gostilno.

Mamicam smo delili tudi tako imenovana "Angelska sporočila", na katerih so bili napisani verzi, misli ali spodbudne besede, ki naj bi jim povedale, kako pomembne in nepogrešljive so mame v naših življenjih.

Po končani proslavi smo vse mame in ostale goste pogostili s kavico in pecivom, člani ansambla TINJSKI TRIO pa so že zaigrali prve skladbe. V toku večera smo pripravili tudi bogat srečelov in šele med odmori, ko ansambel ni igral, ugotovili, kako razigrani in polni domislic so naši gostje. V hipu so pripravili kratek skeč, ki se je končal z neverjetno gnečo pred šankom. Tokrat so se tam gnetle samo ženske. Med njimi ni bilo nobenega moškega, razen župana Franca BEZJAKA, ki je vse te počastil s pijačo. Tudi letos smo obesili nad oder najdaljšo salamo, dolgo kar meter in pol, vendar gostje niso ugotavljali dolžine salame, temveč razdaljo med salamo in tlemi. Srečnej, ki je ugotovil dolžino salame, je salamo seveda dobil in jo nato bratsko razdelil med vse navzoče. Zabava pa s tem še ni bila končana, saj je trajala pozno v noč, ali bolje rečeno, vse do jutranjih ur.

Če se katera od mam proslave mogoče ni udeležila, nič ne skrbite, drugo leto jo ponovno priredimo. Tista pa, ki bi se morala oprijeti besed pesmi Matere, ki je na vprašanje "Kaj boš pa ti, ko boš velika?" preprosto odgovorila: "Jaz pa mama bom, pa pika!"

Branka Leskovar

Možje so sprva zapeli materam in ženam...

S pesmijo pa so jim vračale tudi žene.

**Draga mama,
hvala ti!**

Nič ni bolj svetega, kakor mati. Nič večjega ni kakor njena ljubezen. Kljub otroški nevhvaležnosti je materina ljubezen najgloblja ljubezen na svetu. Vse druge zemske ljubezni namreč izginejo, samo materina ljubezen je neusahljiva.

Kot že veliko let zapovrstjo, se je tudi letos Kulturno prosvetno društvo Stoperce zahvalilo našim dragim

mamam ob njihovem prazniku s krajšim kulturnim programom.

V soboto, 25. marca 2000, so prireditev v dvorani doma krajanov Stoperce pričeli Ljudski pevci in pevke. Svoj delček programa so nato dodali mladi člani KPD Stoperce s krajšo igrico in Osnovna šola Stoperce s svojim pisanim programčkom. Z veseljem smo prisluhnili lepim glasovom sester Tatjane in Natalije NOVAK. Seveda tudi tokrat prireditev ne bi stekla brez Doroteje DOLŠAK in njenega igranja na citre. Ob koncu prireditve je matere nagovoril župan, g. Franc BEZJAK in tako smo

z lepimi mislimi, namenjenimi materam, zaključili prireditev. Materam je v dar KPD Stoperce podarilo še nageljnovec, vsi pa smo se lahko posladkali s pecivom, ki so ga spekle članice Društva gospodinj Stoperce.

Člani KPD Stoperce upamo, da smo materam polepšali dan. Vsi skupaj pa se moramo truditi, da ne bomo materam hvaležni samo ob materinskem dnevu, temveč vsaki dan posebej. To seveda ne pomeni, da bi jim vedno morali poklanjati darila, dovolj je le lep pogled, nasmeh ali preprosto: "Draga mama, hvala ti!"

Nataša Taciga

Mamice, imamo vas radi!

Nekega lepega dne smo se z učiteljem dogovorili, da bomo poskušali odgovoriti, zakaj vas imamo radi. Kako nam je to uspelo, boste lahko presodile same.

NATALIJA: "Mamo imam rada, ker mi daje neizmerno ljubezen in mi v življenju želi samo dobro."

INES: "Rada jo imam zato, ker mi posveča veliko časa, me ljubkuje, se pogovarja z mano in me ima neskončno rada."

SANJA: "Moja mamica je najčudovitejši človek na svetu. Rada jo imam, ker me je rodila, me dojila in ves čas skrbela zame. Še posebej jo imam rada, ker mi je podarila sestro."

SABINA: "Rada jo imam, ker me večkrat ljubeče objame in preživlja z mano veliko časa."

URŠKA: "Skrbi zame, mi daje ljubezen in toplino, zato jo imam rada in je ne dam nikomur na svetu."

PRIMOŽ: "Mamico imam zelo rad. Kadar sem žalosten, me tolaži. Ko je ni doma, jo zelo pogrešam in komaj čakam, da se vrne."

ROBI: "Mamica je nekaj najlepšega in najdražjega na svetu, zato jo imam rad."

TAMARA: "Mamico imam zelo rada, ker mi je dala življenje, me naučila hoditi in govoriti, je pozorna do vseh mojih težav in problemov, ki jih imam, še posebej pa ljubeča, nežna in prijazna, kot je lahko le ona – mamica."

PETER: "Mojo mamico imam rad, ker skrbi zame, dobro kuha, je dobrosrčna in rada pomaga ljudem, ki so potrebni pomoči."

SIMONA: "Rada jo imam, saj mi je dala življenje in mi vedno stoji ob strani, ob vsakem času se lahko zatečem v njeno toplo naročje."

GAŠPER: Zelo jo imam rad, saj je zame najboljša mamica na svetu."

Spoštovane matere, hvala vam za naše življenje, hvala za vašo neizmerljivo ljubezen in hvala vam za tisoč lepih trenutkov, ki smo jih preživeli z vami!

Učenci 4.a razreda OŠ Majšperk

Nekaj o delu župnijske karitas Majšperk

Župnijska karitas Majšperk je občasno delovala po posredovanju škofijske karitas že kar nekaj časa. Tako smo sodelovali v vseh vseslovenskih in pa seveda škofijskih akcijah že pred letom 1990. Sami pa smo uvideli, da tako občasno delovanje ni tisto pravo, kar bi naj bilo prisotno v življenju vsake župnijske skupnosti in je bistveno v poklicu ali poklicanosti vsakega kristjana. To je z verskim prepričanjem skladen čut za sočloveka, ki je potreben pomoči, naj bo to materialna ali pa duhovna.

Leta 1994 smo položili temelje župnijski karitas in se nato leta 1995 registrirali in prvič sešli kot ena izmed mnogih župnijskih karitas širom Slovenije. Dobro je, da smo tako storili, saj potrebe po tovrstni dejavnosti vedno bolj naraščajo, tudi pri nas v naši župniji in pa v bližnji in širši okolici. Nesorazmerna razdelitev dobrin oziroma materialnih sredstev med ljudmi je vedno bolj očitna. Premnogi, ki se v času sprememb niso "znašli", so ostali brez dela sredstev in tudi dostikrat brez upanja na ureditev razmer v normalno stanje.

Delo v župnijski karitas je popolnoma prostovoljno, neplačano in nepridobitniško ter oplemenitenjeno z dobroto mnogih

plemenitih ljudi, ki dostikrat skromno živijo in vendar imajo posluh za pomoč potrebnim.

Članice in člani so porazdeljeni po celotni površini župnije, kar se še posebej pozna pri pokrivanju potreb na terenu. Seveda so še vedno zaželeni novi člani in članice. Delo je pestro in porazdeljeno skozi vse leto. Vsako leto pripravimo srečanje starejših krajanov, in sicer najprej v farni cerkvi in nato družabno srečanje v veroučni učilnici. Ob občinskem prazniku priredimo podobno srečanje, in sicer na občinski ravni s srečanjem in pogostitvijo v prireditvenem šotoru.

Vsako leto ob velikonočnih praznikih, za cvetno nedeljo, izdelamo presmece in jih nato ponudimo vsem obiskovalcem maše, medtem ko prostovoljne prispevke namenimo v karitas blagajno. V postnem času tudi zbiramo živila, le ta pa pošljemo škofijski karitas v Maribor, ki jih nato razdeli po mariborskih župnijah. V adventu vsako leto zbiramo tudi prostovoljne prispevke, ki jih nato razdelimo predvsem starejšim in pomoči potrebnim, za lepše praznike. Sodelujemo tudi z osnovno šolo Majšperk, pomagamo tako pri nabavi učbenikov in sofinanciranju malice. Tudi veroukarjem pomagamo pri nabavi veroučnih učbenikov in sofinanciramo izlete za udeležence majniških šmarničnih srečanj.

V preteklem letu smo pripeljali večjo količino pohištva in kuhinjske opreme, ki je bila podarjena od ljudi iz Ljubljane in okoliških krajev. Pri razdeljevanju podarjene obleke ali posteljnine ter otroške opreme pa vedno bolj opažamo, da nam primanjkuje skladiščnih prostorov, kamor bi lahko skladiščili vse te stvari, dokler jih ne porazdelimo. Upamo, da se bo vse to uredilo, čeprav imamo zelo skromna sredstva. V preteklem letu smo začeli z ustanavljanjem "mlade karitas", z mislijo, da se drevo formira, dokler je mlado in potrebnih pomoči in sočloveške topline ne bo nikoli manjkalo.

To je samo košček celote, ki nastaja in se dogaja v okviru župnijske karitas Majšperk, vabimo pa vse dobrohotne in prijazne ljudi k sodelovanju.

Za župnijsko karitas Majšperk, Viktorija Cep

Viktorija CEP pri nalaganju živil v vozilo.

V mesecu februarju pričeli z zlato poroko, še isti da pa nadaljevali s sklenitvijo zakonske zveze

Zlatoporočenca Lešnik

Leopold LEŠNIK, roj. 13. oktobra 1923, v Studencih pri Mariboru ter Franciška LEŠNIK, rojena VIDOVIČ, rojena 28. januarja v Hajdošah, sta si "usodni DA" izrekla že 4. februarja 1950. leta na Ptujski Gori. Po pretečenih 50-ih letih sta se ponovno odločila, da potrdita svojo zakonsko zvezo.

Frančiška, domačini jo kličejo Frančka, je delala v Tovarni volnenih izdelkov Majšperk. Po dopolnitvi delovne dobe se je upokojila. V mlajših letih je rada kaj spletla za svojo družino, sedaj pa najraje gleda televizijo ter bere razne časopise. Leopold, katerega domačini kličejo Poldi, je svojo mladost preživel v Limbušu, od koder se je leta 1934 preselil z materjo, ki je bila domačinka naše občine, v Majšperk. Tudi sam je do upokojitve delal v Tovarni volnenih izdelkov Majšperk. V času II. svetovne vojne je bil mobiliziran v nemško vojsko, po vojni pa je služil tudi v Jugoslovanski ljudski armadi.

V zakonu so se jima rodili trije otroci, ki so ju razveselili s šestimi pravnuki. Njuno veselje pa je še bolj izpopolnila njuna leto in pol stara pravnukinja.

Zlatoporočenca s svojima sinovoma Albinom (prvi z leve) in Dušanom (prvi z desne) in hčerko Leopoldino (druga z leve).

Da življenje ni bilo vedno lahko, bi nam lahko povedala sama, vendar sta si zgled jemala pri starših Franciške, ki sta skupaj že kar 71 let. Toliko skupnih let zakonskega življenja pa ne dočaka vsak par, zato jima tudi mi želimo še veliko zdravih, srečnih in veselih let.

Mladoporočenca Habjanič

Nikar pa ne mislite, da se v naši občini ne sklepajo zakonske zveze mladih parov. O sklenitvi zakonske zveze pa v naslednjih vrsticah.

Samo nekaj ur kasneje sta v zakonski stan stopila Ksenija JERNEJŠEK iz Stoperc 78 in Borislav HABJANIČ iz Hajdoš 92. Pred pričami in vsemi prisotnimi sta si obljubila zvestobo v nadaljnjem življenju, ki ga želita preživeti drug z drugim.

Matičarka, Breda SEVER, jima je prebrala pravice in dolžnosti zakoncev iz Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Po proglasitvi Ksenije in Borislava za mladoporočenca ter podpisu v poročno knjigo jima je matičarka izročila poročne liste.

Po uradnem delu jima je župan Občine Majšperk, Franc BEZJAK, izročil simbolično darilo, ki ju bo vedno spominjalo na ta dan ter jima v imenu občine, v imenu vseh občanov in v svojem imenu iskreno čestital. Zaželel jima je, da postane njuna družina z osebno srečo, srečo njunih

Mladoporočenca s pričama.

otrok pomembna, čvrsta samostojna celica v soseski in družbi vseh v Občini Majšperk.

Upamo, da se bo še veliko parov odločilo skleniti zakonsko zvezo ali potrditi 50-letno zakonsko zvezo v poročni dvorani Občine Majšperk.

Nataša Mohorko

Praznovanje materinskega dne v Medvedcah

V soboto, 25. marca 2000 smo gasilci Prostovoljno gasilskega društva Medvedce pripravili že tradicionalno praznovanje materinskega dne. Uvodnemu nagovoru predsednika društva Slavka DVORŠEK je sledil kulturni

program, v katerem so nastopali otroci, ki so svojim mamicam recitali in peli pesmi za njihov praznik. Program sta pripravili Valerija HALOŽAN in Simona MEDVED, ki je program tudi povezovala. Ob koncu proslave je predsednik s šopkom obdaril najstarejše udeleženke ter članice upravnega odbora društva. Zahvalil se je vsem donatorjem in sponzorjem, ki so

omogočili prireditev, vse prisotne pa povabil, da se zavrtijo in poveselejo ob zvokih ansambla Spekter.

Ob dobri hrani in pijači ter prijetni glasbi so ljudje hitro pozabili na čas in skupaj s člani društva rajali pozno v noč. Razšli smo se s skupno mislijo, da se prihodnje leto spet snidemo!

PGD Medvedce

Uspešno končano izobraževanje za gasilce

Kateri poznamo gasilsko dejavnost, se dobro zavedamo, da brez ustrezne gasilske izobrazbe in gasilskega podmladka ne more gasilstvo obstajati. Zato smo vsi gasilci zelo veseli, da nam je uspelo pridobiti nekaj novih gasilskih članov v naše vrste.

Vsi gasilski pripravniki so se določen čas usposabljali v svojih gasilskih enotah oziroma v prostovoljnih gasilskih društvih. Iz vseh petih prostovoljnih gasilskih društev v Gasilski zvezi Majšperk je 34 gasilskih pripravnikov opravilo nadaljevalni tečaj za gasilca. Izobraževanje je trajalo 85 ur, teoretični del 40 ur, praktični 45 ur. Tečaj se je izvajal v prostorih Prostovoljnega gasilskega društva Majšperk.

Da se vidi resnost usposabljanja tečajnikov, nam pove ocena uspešnosti, ki je glede na strogost predavateljev izredno visoka. Ob zaključku teoretičnega in praktičnega predavanja so sledili izpiti. Vrhunec izobraževanja pa je bilo v nedeljo, 26. marca 2000. Takrat je bila izvedena operativno — taktična vaja vseh tečajnikov, pri kateri je bila uporabljena vsa razpoložljiva tehnika prostovoljnega gasilskega društva Majšperk. Tečajniki so opravili zunanje in notranje napade z uporabo lestve ter z uporabo izoliranih dihalnih aparatov, ki so nepogrešljivi v takšnih intervencijah. Vaja, ki jo je pripravil VGC Danilo HERTIŠ, je odlično uspela, kar so potrdili tudi predstavniki vseh prostovoljnih gasilskih društev: Gasilska zveza Majšperk, predsednik Odbora za zaščito in reševanje pri Občinskem svetu Občine Majšperk, Leopold KARNEŽA, ki je vajo ocenil za zelo uspešno in potrdil, da so tečajniki v vaji uspešno uporabili svoje pridobljeno znanje.

Vsa zahvala za uspešno izpeljan tečaj gre vršilcu dolžnosti, poveljniku Gasilske zveze Majšperk, GC Francu TOMPOLOVCU, vodji tečaja ViGC Cirilu MURKU in vsem predavateljem, ki so svoje delo opravili na visokem nivoju, predvsem pa humano, kajti za te dejavnosti ne obstaja nobeno plačilo.

Z uspešno končanim tečajem so pridobili naziv "gasilec". Odslej lahko po navodilih samostojno opravljajo gasil-

Utrinek z zaključne vaje tečajnikov.

ske službo v prostovoljnih gasilskih društvih. Da bi si tečajniki še lahko ogledali druga društva ter spoznali njihovo delo in gasilno opremo, bomo organizirali strokovno ekskurzijo.

Z gasilskim pozdravom!

VGC Danilo Hertiš

Predstavitev Urada za žensko politiko

Vlada Republike Slovenije je ustanovila Urad za žensko politiko v skladu s smernicami evropske politike in potrebami naše družbe.

Urad, ki ga vodi Vera KOZMIK, se že nekaj let ukvarja z različnimi vprašanji, ki zadevajo zlasti ženske:

- ženske v vsakodnevem življenju
- ženske v politiki
- enakost obravnave žensk in moških
- nasilje nad ženskami
- izobraževanje žensk.

Urad se je začel ukvarjati tudi z lokalno politiko, oziroma z vključitvijo vseh občinskih svetnic v sredini prvega mandata novih občin, ki so pričele delovati v skladu z zakonom o Lokalni samoupravi v letu 1994. Vzrok so bili predvsem rezultati na lokalnih volitvah, ko se je pokazalo, da je zastopanost žensk tudi v lokalnem okolju izjemno nizka, saj je bilo izvoljenih svetnic le

10,84%. Primerjalno s populacijo pomeni, da politika še vedno domena moških in da ni niti približno v sorazmerju s številom prebivalstva.

Urad je za svoje delo ustanovil tudi regionalno mrežo, ki deluje na lokalnem nivoju s ciljem informiranja o možnostih za sodelovanje, o informiranju v zvezi z zakonodajo, ki je v pripravi in predvsem vzpodbuditi ženske, da je v vsaki sodobni in napredni družbi nujna zastopanost obeh spolov in da je le politika usklajenih interesov in pogledov, tako moških kot žensk, prava politika.

Urad za žensko politiko je v svojem času delovanja izpeljal številne akcije, od raznih seminarjev, izobraževanja svetnic, okrogle mize in predstavil svoje področje delovanja tudi v naši regiji in naši občini. Največja in najodmevnejša akcija pa je potekala konec lan-

skega leta pod naslovom "KAJ TI JE DEKLICA?". S to akcijo je urad želel opozoriti na razsežnost nasilja nad ženskami, ki ni samo osebni, temveč predvsem družbeni problem. Glavni cilj akcije je bil predvsem informirati žrtve nasilja o možnosti pomoči in posredovanje informacij o zatočiščih, ki se jih je s pomočjo urada in lokalnih skupnosti v zadnjem času kar nekaj na novo odprlo. (Zatočišče Celje, telefon 063/492 41 70; Varna hiša Novo mesto, telefon 068/326 895; Pepcin dom Krško, telefon 0608/223 25; Varna hiša Maribor, telefon 062/300 18 10; Zatočišče v Ljubljani, telefon 080/ 11 55)

To je le nekaj informacij o delovanju in vlogi Urada za žensko politiko, katerega aktivne sodelavke smo tudi svetnice Občine Majšperk.

Regionalna koordinatorka za Podravje, mag. Darinka Fakin

Že šestič, "Pokaži kaj znaš v Stopercih"

V nedeljo, 27. februarja je bila v Stopercih že tradicionalna prireditev POKAŽI KAJ ZNAŠ in šestič zapored je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Ker prireditev ni bila tekmovalnega značaja, je bilo vzdušje toliko bolj sproščeno in veselo. Kulturno prosvetno društvo Stoperce skrbi, da domačinom in drugim, ki radi obišejo naš kraj, ob nedeljskih popoldnevih ni dolgčas.

Na prireditvi POKAŽI KAJ ZNAŠ, so nastopajoči pokazali svoje pevske, igralske in tudi akrobatske sposobnosti. Kot vedno, smo tudi letos zbirali prijave nekaj tednov pred prireditvijo, pa tudi sponzorje je bilo potrebno poiskati. Bilo jih je več, ki so prispevali nagrade, tako da so bili nagrajeni prav vsi nastopajoči.

Dve uri trajajočo prireditev so pričeli Ljudski pevci iz Stoperc, nato pa sta svoji harmoniki raztegnili dvojčici Vesna in Vlasta KIDRIČ, ki sta v nadaljevanju programa skrbeli za tehnično plat prireditve. Pravo presenečenje za obiskovalce pa je bil tudi mlad in simpatičen fant Vito MLINARIČ iz Kidričevega, ki ga mnogi že poznate kot zmagovalca televizijske oddaje ORION.

Slišati je bilo mogoče tako zabavno kot domačo glasbo. Nekateri so samo zapeli, drugi samo zaigrali, ansamblji pa so seveda to dvojje združili in občinstvo je bilo navdušeno. Na prireditvi pa ni pozabil niti župan Franc BEZJAK, ki smo ga med tako številčnim občinstvom vendarle ugledali in povabili na oder. Nasmejali smo se njegovi zgodbi, na katero ga je

Da pogum in korajža velja nam je s svojim petjem zatrdil domačin Franc Egartner.

spomnil eden izmed številnih instrumentov na naši sceni. Vsi instrumenti, narisani na karton, so bili delo spretnih rok Ivanke GALUN. Bilo jih je res veliko in vsak zase je bil posebej zanimiv. Nastopajoči so navduševali občinstvo vseh starosti.

Klementina Golob

Prvi uspehi kickboxing kluba

Po ustanovitvi kluba smo se, 12. februarja 2000, udeležili prvega turnirja za DRŽAVNO PRVENSTVO (semi contact) za člane in mladince v Zagorju ob Savi. Bili smo zelo lepo sprejeti in po pozdravnem govoru deležni bučnega aplavza celotne dvorane.

V kickboxing zvezi Slovenije tekmuje 15 klubov z okoli 400 tekmovalci iz celotne Slovenije, in sicer klub iz Ptuja, 2 kluba iz Maribora, Ormoža, Murske Sobote, Celja, Izlake, Zagorja, Vrhnike, Novega mesta (2 kluba), Izole, Nove Gorice, Ljubljane in sedaj v družbi teh tudi naš klub iz Majšperke.

Za ekipo Majšperke so v Zagorju nastopili: Damjan VOGLAR, Uroš GAJSER, Leon TOPOLOVEC, Tomi

MARČINKO, Boštjan KOVAČIČ, Janez ZDAVC, Damjan KAUCIČ, Danilo SERDINŠEK, Agata ŠKEMBER in Barbara MURAT.

Naši tekmovalci so se zelo izkazali in dosegli izredne rezultate. Omenili bi le rezultate med prvimi tremi. Tako so zasedli:

1. mesto: Barbara MURAT
2. mesto: Agata ŠKEMBER in Danilo SERDINŠEK ter
3. mesto: Damjan KAUCIČ in Boštjan KOVAČIČ.

Po velikem uspehu v Zagorju je bil, 4. marca 2000, še turnir za državno prvenstvo za najmlajše in člane v Celju. Dečki in deklice so tekmovali v SEMI CONTACTU. To je disciplina, ki je še posebej primerna za otroke, zaradi blagega kontakta.

V ekipi so nastopili: Denis JUG, Nejc JURIČ, Tomi PEINKIHER, Janez MOHORKO, Robin FIDLER, Kristjan PURG, Mitja ŠOBA ter Tajda in Sara PEINKIHER. Med temi je Janez MOHORKO osvojil 3. mesto.

V popoldanskem času je potekal turnir v LIGHT CONTACTU za člane in mladince. V ekipi sta nastopila Leon KAUCIČ in Igor LETONJA. Igor je osvojil 3. mesto, Leon pa je tesno izgubil s kasnejšim zmagovalcem turnirja in državnim reprezentantom. Zaradi poškodb se tekmovalca nista mogla udeležiti Primož HERTIŠ in Danilo SERDINŠEK.

Vsi tekmovalci so prikazali odlične borbe, saj so se brez strahu zoperstavili tekmovalcem, ki trenirajo in tekmujejo že več let. Pred našimi tekmovalci je še svetla prihodnost. Barbara MURAT, Danilo SERDINŠEK in Damjan KAUCIČ pa so se močno približali nastopom v državni reprezentanci.

V nadaljnjem obdobju čaka naš klub še veliko tekem. Prva že, 17. — 18. marca 2000, v Avstriji (sodeluje približno 10 držav) ter nato aprila v Izoli in Novi Gorici, kjer bodo potekale tekme državnega prvenstva.

Za vse te uspehe, ki jih dosegamo v društvu, se moramo seveda zahvaliti sponzorjem. To sta Gostilna DIN — DON in Ernest LIKAVEC.

Še naprej pa vas, dragi bralci in bralke, vabimo v svoje vrste ob ponedeljkih in četrtek med 19.30 in 21.00 uro.

Športni pozdrav!

Glavni trener kluba, Branko Fidler

Člani in članice kluba ob ustanovitvi.

Koncert dvojčic Vesne in Vlaste Kidrič

Že znani dvojčici, Vesna in Vlasta KIDRIČ iz Križevce vasi, sta izdali že drugo kaseto. Ker sta prirejali predstavitvene koncerte po posameznih krajih, sta se odločili, da bosta enega od teh koncertov priredili tudi v Majšperku. Pogovor o koncertu je stekel že pred novim letom, ko smo se mladi iz Majšperka odpravili na praznovanje zaključka leta na njihovo domačijo, kjer imajo gostilno.

V nedeljo, 20. februarja je prireditev stekla. Kot na vsakem takšnem koncertu, je tudi na tem koncertu bilo nastopajočih več. Med njimi je bila mlada pevka Katja KOREN. V plesu pa sta se izkazala Aljaž ŠKORJANEC in Valerija RAHLE, mladinska državna prvaka v plesu. O dogodivščinah in pripetljajih Jurija VODOVNIK pa je spregovoril Marko CVAHTE.

Želimo si, da bi bilo več takšnih ali drugačnih prireditev prav v naši občini, kajti tudi tako se ime občine pojavlja in tako predstavlja tudi drugje.

Nataša Mohorko

Povabilo na kmečki praznik v Stopercah

Združenje rejcev plemenskih telic Stoperce vas med 27. in 29. majem vabi, da se udeležite 8. KMEČKEGA PRAZNIKA V STOPERCAH. Na prireditvi se bodo predstavili OŠ Majšperk, podružnica Stoperce s svojim projektom, krajani z razstavo. V petek, 28. maja bo ocenjevanje vina, zaključili pa bomo v soboto, s kmečkimi igrami – tekmovalje koscev,...

Prav tako vas obveščamo, da smo pričeli s služnostno rejo v hlevu in na paši. Vsi zainteresirani lahko dobite več informacij na telefon 770 036 pri Alojzu GALUNU.

V kolikor želite našo dejavnost bolje spoznati, pa vam jo bomo predstavili na našem prazniku.

*Društvo rejcev
plemenskih telic, Stoperce*

Praznovanje "Antonovega žegnjenja" v Stopercah

Sredi meseca januarja smo v stoperski župnijski cerkvi praznovali praznik Antonovega. Kot vsako leto so se tudi letos velikemu številu domačinov pridružili častilci Sv. Antona iz sosednjih župnij.

Tako smo skupaj z nekaterimi duhovniki prisluhnili nagovoru **opata Antona NADRAHA iz Stične**, ki je ob koncu maše še blagoslovil obnovljen tabernakelj in kip Antona Martina SLOMŠKA.

Po končani slovesnosti so se udeleženci ustavili še ob prigrizku in kozarčku, za kar so poskrbele pridne roke članic Društva gospodinj Stoperce ter članov župnijskega pastoralnega sveta.

Nekaj toplega se je še kako prileglo, posebej tistim, ki so se na pot, dolgo kar nekaj kilometrov, podali peš – kot nekoč.

Anica Rejec

Slovesen prihod duhovnikov k oltarju sv. Antona. (foto: KITAK)

Povabilo na občni zbor društva upokojencev Majšperk

Društvo upokojencev Majšperk vabi vse člane in nečlane – upokojence Občine Majšperk na občni zbor Društva upokojencev Majšperk, ki bo v soboto, 6. maja 2000 ob 11.00 uri v prostorih Gasilskega društva Majšperk.

Vabi upravni odbor društva

Uredniški odbor obvešča

Uredniški odbor poziva vsa društva, ki delujejo na območju naše občine, da do 25. maja oddajo svoje letne programe, v kolikor seveda želijo, da jih bomo tako lahko predstavili širšemu krogu občanov.

Prispevki, čigar avtorji niso znani, ne bomo objavljali. Zato prosimo vse, ki nam boste pomagali s svojimi prispevki, da nam pripišete ime in priimek.

Uredniški odbor

Obvestilo Kmetijsko svetovalne službe

pri OZVŽ Ptuj, Ormoška cesta 28, Ptuj

V letu 2000 se bodo vloge za subvencije v kmetijstvu izpolnjevale nekoliko drugače in zahtevneje. Vloge se bodo morale oddati med 1. in 30. majem na naslov:

**MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO**

Dunajska 56-58
"Subvencijska vloga"
1000 LJUBLJANA

Za resničnost podatkov jamčijo nosilci kmetije s podpisom. Na kmetiji je lahko le en nosilec, ki ga pooblastijo vsi polnoletni na kmetiji. Prazne obrazce dobite pri Kmetijski svetovalni službi. Razdelili se bodo po zbiralnicah, kjer bo, kakor vsa leta doslej, nudena pomoč pri izpolnjevanju le teh. Za ostale pa bo to organizirano ob uradnih urah, ki so

Občina Majšperk — torek med 11. in 11.30 uro ter sredo med 10. in 10.30 uro

KS Stoperc — torek med 9. in 9.30 uro

Kmetijska svetovalna služba na Ptuj v času od 15. do 30. maja ob 10.00 uri.

Da bo izpolnjevanje lažje, s seboj prinesite

MID, ki ste ga dobili v letu 1999, davčno številko, EMŠO in številko žiro računa

— kopijo obrazca iz leta 1999, če ga še imate

— podatke o parcelah (posestni list) in kopije katastrskih načrtov parcel, ki jih obdelujete. Dvignete jih lahko na Geodetski upravi RS, ki bodo dokumentacijo, izdelano posebej za ta namen izdajali le proti plačilu materialnih stroškov.

Pri uveljavljanju kompenzacijskih plačil za rejo živali bo potrebno priložiti:

— biki in voli (zapisnik o ocenjevanju govejih trupov in polovic ter kopijo potrdila o označitvi)

— krave dojilje (izpisek iz registra živali)

— drobnica (izpisek iz registra živali)

— kobile za vzrejo žrebet (izpisek iz registra živali)

UKREPI EKO 0

— neposredno plačilo na površino določene poljščine (krušna žita — 54.000 SIT/ha, druga žita, oljnice in

stročnice — 27.000 SIT/ha (koruza), sladkorna pesa — 42.000 SIT/ha). Pogoje za pridobitev so: posamezna poljščina se prideluje na najmanj 0,10 ha, skupaj pa moramo te poljščine pridelovati na najmanj 0,30 ha. Pri sladkorni pesi pa mora biti sklenjena pogodba s TSO.

— neposredna plačila na površino hmeljišč in obnovo

— neposredna plačila na površino za pridelavo semen

— podpora za prirejo govejega mesa v območjih z omejenimi dejavniki za kmetijstvo (Le še do 30.06. se bodo pod to točko lahko uveljavljale premije za goveje pittance ženskega spola)

— kompenzacijska plačila za rejo živali od 01. 07. 2000 dalje: (premija za bika ali vola — 18.000 SIT/kom, za kravo dojiljo — 18.000 SIT/kom, za rejo ovc za prirejo mesa — 2.500 SIT/kom, za rejo ovc za mleko in rejo koz — 2.000 SIT/kom ter za kobile za vzrejo žrebet — 18.000 SIT/kom)

EKO 1

Neposredna plačila na površino za območja z omejenimi dejavniki za kmetijstvo (za vsa kmetijska zemljišča, če je kmetija večja od 1,00 ha, če uveljavlja, mora obdelovati še kmetijo je najmanj pet let kot dober gospodar).

Višina plačila za druga območja z omejenimi dejavniki je 11.000 SIT/ha.

EKO 2, EKO 3

— planinska paša

— integrirana pridelava sadja (Najmanjša površina 0,5 ha jablane in hruške, za ostale sadne vrste pa 03 ha, potrdilo — višina 60.000 SIT/ha)

— preprečevanje erozije vinograda (nagib najmanj 20% vpisan v register pridelovalcev grozdja in vina, skupaj 0,4 ha vinograda, zatravljeno — višina 20.000 SIT/ha)

— podpora ekološkemu kmetovanju

Darja Gaberc

Občni zbor Društva kmetič Majšperk

V ponedeljek, 14. februarja je potekal občni zbor društva kmetič Majšperk, v katero so včlanjene tudi članice s Ptujске Gore. Ob zadovoljivi udeležbi članic in povabljenih gostov, se je zbor začel ob napovedani uri.

Vse navzoče je pozdravila predsednica društva Marjana KOVACIČ. Nato so zapele Ljudske pevke iz Sestrž, da so popestrile začetek. Izvoljeno je bilo delovno predsedstvo, nakar so bila podana poročila o delu skozi minulo leto. Predsednica je podala plan za leto 2000. Občnega zbora se je udeležil predstav-

nik gasilskega društva Majšperk, Ciril MURKO, ki se je zahvalil za povabilo in nam zaželel še veliko uspešnega dela. Povabilu se je odzval tudi predstavnik sadjarjev in vinogradnikov, Danilo HERTIŠ, ki je vse navzoče lepo pozdravil s željo bodočega sodelovanja. Zbora so se udeležile tudi: članice Društva kmetič Kebelj, članice Društva kmetič Žetale, članice Društva gospodinj iz Stoperc. Med gosti je bila tudi predstavnica Kulturno umetniškega društva Majšperk, Katja VEDLIN, ki se je zahvalila za sodelovanje

ter zaželela še v bodoče takšno razumevanje kot doslej. Zbora sta se udeležili tudi naši dobri svetovalki zavoda v Ptuj, Terezija MEŠKO in Darja GABERC. Zahvalili sta se za povabilo ter nam še zaželeli uspešno delo in sodelovanje.

Ob koncu so nam pevke zapele Zdravljico in nas popeljale v veseli del našega druženja. Pozdravil nas je tudi župan Občine Majšperk, Franc BEZJAK. Opravičil je svojo zamudo in nam zaželel še mnogo uspešnega dela.

Cirila Purg

Kako smo različni!

Odgovor g. županu Francu Bezjaku

V 19. številki Dobrih marenj je g. župan objavil odgovor na moj članek, objavljen v 18. številki. Čeprav nisem imel namena odgovarjati na članek g. župana, mi je kar precej občanov povedalo, da pričakujejo moj odgovor na njegov članek (od njega so to celo zahtevali!). V tem prispevku ne mislim polemizirati z g. županom o aktualnih problemih, ki so bili izpostavljeni v prejšnjih dveh številkah predvsem zaradi tega, ker menim, da takšen način ni produktiven, niti ni primerno mesto, čeprav bi lahko zopet navedel veliko število protiargumentov temu, kar je pisal g. župan. Če koga le-ti zanimajo, se lahko osebno pogovori z mano. Sam o tem ne bom pisal. Oba sva povedala, kar misli va, pravice nad "resnico" pa nima nobeden od naju. Vse, kar je bilo napisano, je subjektivno. Iste stvari pač ljudje vidimo drugače. Jaz tako, g. župan drugače. Katerega videnje in katerega argumenti so ljudem bližje, tistemu bodo verjeli. Ljudje se bodo sami odločili, kaj je za NJIH res in kaj ne. Sam nisem nikoli vsiljeval svojega mnenja drugim, kar pa povem, povem z argumenti, ki so meni pomembni. Dejstvo je, da so moji drugačni od županovih. In ko odpove moč argumentov, tedaj je najenostavnejše reči, da drugi laže.

Članek g. župana, v katerem trdi, da sem lažnivec, me je osebno zelo prizadel. Vsakdo, kdor me vsaj malo pozna, ve, da to ni res. Že na eni izmed občinskih sej se je zgodilo, da me je g. župan označil za lažnivca. Ko pa sem ostro protestiral proti takšnemu označevanju svetnika in svoje izvajanje podkrepil z gradivom, ki ga je vsem svetnikom razdelil on osebno, ni bil toliko "fer", da bi se vsaj opravičil. To še enkrat potrjuje moje navedbe v prejšnjem članku o načinu delovanja g. župana. In sedaj to še enkrat počne.

G. župan! Vse moje pisanje v 18. št. je bilo argumentirano, vendar seveda za vas to niso bili "pravilni" argumenti. Kdo sploh ste, da lahko sodite, kaj je pravilno in kaj napačno!? Kdo vam je dal pravičo soditi, kaj je prav in kaj narobe? Če ste župan, te pravice gotovo še nimate – ne po statutu, ne po Zakonu o lokalni samoupravi niti po Ustavi RS. Edino, kar lahko naredite, je to, da se pač z nekom ne strinjate. Ampak, vi greste še dlje! Če se z nekom ne strinjate, to za vas pomeni, da imate vi prav, drugi pa se laže. Jaz, v nasprotju z vami,

nisem nikoli trdil, da se vi lažete. Vaši argumenti so pač takšni, kot so (res pa je, da ste me uspeli le malokrat prepričati z njimi), moji so drugačni. Razlika med nama je ta, da sem jaz demokrat v pravem pomenu besede, kar pomeni, da lahko jaz sprejemem vaše argumente, čeprav se z njimi ne strinjam, vi pa ste "demokrat" takrat, kadar se vsi strinjajo z vami. Če se nekdo ne strinja z vami, nasprotno argumente okarakterizirate kot laž. V takšnih primerih avtoritarno nastopite (kar vam funkcija župana tudi omogoča) in iščete neke psevdomoralne argumente, da bi prepričali drugače misleče. Dejstvo je, da svojo avoritar-nost skrivate za relativno večino v občinskem svetu, kar vam uspeva (največkrat) s pomočjo svetnikov SKD in SLS. Ne vem, kako se lahko hvalite s sprejetjem tako pomembnih aktov, kot sta Pravilnik o plačah občinskih funkcionarjev in Pravilnik o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, ki sta bila izglasovana z relativno večino. Pri tako pomembnih zadevah bi bilo politično pošteno, da bi bil dosežen konsenz vseh strank, ki so zastopane v občinskem svetu. Konec koncev vse druge stranke (DeSUS, SDS, ZLSD in LDS) predstavljajo 50% občinskega sveta, torej 50% volivcev! In zelo nepošteno se mi zdi, da se odsotnost enega svetnika tako zmanipulira, da občinski svet z relativno večino izglasuje zelo pomembne akte. To je seveda samo moje mnenje. Statut in Poslovnik Občine Majšperk (katerega smo sprejeli vsi svetniki) vam pač to omogočata in vi to s pridom uporabljate. (Ha-ha, prav naj nam bo, zakaj pa smo takšnega sprejeli!)

Vendar še enkrat poudarjam, kar smo naredili v začetku mandata, smo naredili zato, ker smo verjeli županu, da bomo sodelovali. Še prej kot v letu dni pa je g. župan pokazal, kako si predstavlja sodelovanje. Te njihove igre se mi (vsaj svetniki LDS) ne bomo šli.

In na koncu, g. župan. Čeprav je moja tolerantnost do drugače mislečih precejšnja, vam toplo priporočam, da besede lažnivec ne uporabljate več v zvezi z mano (vsaj ne javno, privatno je čisto vaša stvar), ker si, v primeru, da to še enkrat storite, lahko poiščete zelo dobrega odvetnika. Pa brez zamere in lep pozdrav.

Marjan Kokot, univ. dipl. sociolog,
občinski svetnik LDS

ŠOLSKA STRAN

Tepešnica

Tepešnica je vedno 28. decembra. Mami mi je zjutraj povedala, da je tepešnica. Hitro sem se oblekel in šel tepeškat. S prijateljem Nejcem sem tepeškal pri domačih in sosedih. Nejc me je hitro naučil pesmico za tepeškanje:

"Šip šap, danes je tepešni dan,
reši me reši, pa me uteši.
Bog ti daj sveti raj,
meni pa denarcev daj!"

Poznam pa še eno, ki se glasi:
"Šip šap, dajte kaj potic,
kolikor ima veja špic!"

Najprej sva se oglasila pri moji babici, nato sva šla k Hajnalom, h Kolarjevem in k Turkužu. Bila sva tudi v bloku, v trgovini in župnišću. Natepeškala sva za kar lep kupček drobiža.

Miha Možina

Izdelovanje pustnih mask

Bližal se je pustni čas. Z učiteljico smo se dogovorili, da si bomo sami izdelali maske ali larfe. V torek smo v šolo prinesli balone, čopiče, časopis in lepilo. Najprej smo napihili balone, vzeli časopis, ga pomočili v vodo in nalepili prvo plast.

Druge plasti pa smo nanašali tako, da smo s čopičem namazali lepilo in prilepili koščke časopisnega papirja. Oblikovali smo tudi nos in obrvi. Ko smo končali, smo dali maske sušiti.

Izdelovanje mask smo nadaljevali v petek. Pobarvali smo obraz in naredili lase. Ko so bile maske končane in suhe, nam je učiteljica naredila še luknje za vrvico, oči in usta. Maske smo uporabili na pustno soboto, ko smo v Majšperku imeli pustno povorko. Naš razred je predstavil stari ljudski običaj — svatbo s šrangom ali mauto.

Kaja Valand

ŠOLSKA STRAN • ŠOLSKA STRAN • ŠOLSKA STRAN • ŠOLSKA STRAN • ŠOLSKA STRAN

Projektno delo

“Naš kraj, običaji in navade ob dolgih zimskih večerih in praznikih”

V četrtek, 20. 1. 2000 smo imeli prireditev v šoli. Obujali smo stare čase. Imeli smo koline. Na predstavitev smo povabili starše, babice in ostale sorodnike. Pripravo na kolino ali furež smo zaigrali v domačem narečju. Prebrali smo tudi, kako so včasih preživljali dolge zimske večere.

Gospa Jerica iz Sestrž nam je povedala in pokazala, kako so iz lanu in ovčje dlake izdelovali volno, platno, preproge. Nadaljevali smo s prikazovanjem različni opravil, ki so jih izvajali v dolgih zimskih dnevih. To so: luščenje fižola, bučnic, koruze, pukanje perja, pletenje, izdelovanje slamnjač.

Posebne priprave so pa imeli pred božičem, ki je najlepši družinski praz-

nik. Takrat so pričeli s čiščenjem stanovanja, pisanjem voščilnic, izdelovanjem figuric za jaslice, peko keksov, okraskov za smrekico.

Povedali smo, kako smo preživeli miklavževanje, novoletno praznovanje, praznik treh kraljev.

Lahko smo poskusili, skupaj s povabljenimi, vse izdelke, ki se delajo na

kolinah. Na voljo so bile mesene in kašnate klobase, domači kruh, še topli kekxi, orehova potica, štruklji in kompot iz suhega sadja.

Na koncu smo zaplesali še stara plesa “pojštertanz in metlapolko”.

Doroteja Avguštin

Kurentovanje v Občini Majšperk

Pustni čas je čas rajanja in veselja.

Osnovna šola je tudi letos pripravila pustovanje. Učence smo navdušili s plesom maskah na razredni in predmetni stopnji.

Prve maske so tako zaplesale v pustni čas že v petek, 3. 3. 2000.

Glavni dogodek je bila pustna povorka v soboto. Pustna sobota je prinesla v Majšperk pomlad.

V povorki so sodelovali vsi učenci osnovne šole in kolektiv. Za prijetno pustno vzdušje pa so letos poskrbeli s skupinsko masko še otroci iz vrtca z vzgojiteljicami in Planinsko društvo Majšperk. Gasilsko društvo pa je poskrbelo za varovanje povorke. Skupaj smo preživeli nekaj časa, občudovali pustne maske in se nasmejali norčijam.

Ko je pustna povorka prispela pred občino, so nam učenci drugega razreda pod vodstvom učiteljice Drage KROŠEL predstavili šrango kot del ženitvovanjskega obreda. Gasilci so nam dovolili vstop v prostore gasilske dvorane, kjer so učenci pojedli dobre krofe, odrasle goste pa je aktiv kmečkih deklet in žena pogostil z domačimi dobrotami, društvo vinogradnikov pa z odlično vinsko kapljico. V skupnem druženju in veselju smo potrdili pusta in preživeli prijetno sobotno dopoldne.

Občini Majšperk in vsem društvom se zahvaljujemo za sodelovanje in si takega sodelovanja v bodoče še želimo.

Marjan Kotnik

PTUJSKA GORA • NAJSTAREJŠI OBČAN • PTUJSKA GORA • NAJSTAREJŠI OBČAN

Janez Erbus, kljub visoki starosti, čil in zdrav

Domačini Ptujске Gore se lahko pohvalijo, da v njihovem kraju živi najstarejši občan Občine Majšperk. Le-ti bi rekli, saj to je Janez Erbus.

Janez Erbus bo avgusta letošnjega leta dopolnil visoki jubilej, to je 98 letnico svojega življenja. Že kar nekaj časa uživa v penziji. Ob našem obisku nam je povedal naslednje: "V mladih letih smo fantje peli po hišah v času med novim letom in svečnico. Bilo je lepo. Spali smo pri domačinih, v krajih, kjer smo jih obiskali z našo pesmijo. Domačinom, ki so nam dovolili prenočiti pri njih, smo pomagali luščiti buče. Po končanem delu pa smo kaj radi zaplesali."

Janez Erbus je pričel delati kot cestar, nato pa je bil povišan v delovodja pri gradnji novih cest. Pred odhodom v penzijo je postal cestni nadzornik. O srečanjih z avtomobili na poti v službo nam je povedal naslednje: "Na poti v službo sem srečal le tri avtomobile, danes pa jih srečaš mnogo več." Za lažjo razumljivost bi povedala, da je hodil v službo v Slovenske gorice. Sedaj uživa pokojnino že kar 42 let. Za njega skrbi hčerka Adela. Kljub visoki starosti, se dobro spozna na denar, kar je potrdila tudi njegova hčerka.

Pri obujanju spominov na otroška leta, je povedal, da so otroci spali v hlevu. V teh prostorih je bilo seveda topleje, kot pa v hišah, kajti takrat še niso poznali centralnega ogrevanja.

Bil je oče sedmim otrokom. Sedaj še živi pet otrok, eden je padel v vojni, drugi pa je umrl pred leti. Sedaj se veseli že

Janez Erbus je najstarejši občan naše občine.

15 vnukov ter 24 pravnukov. Razveseljujejo pa ga tudi 4 pravnuki. Vsi ga imajo zelo radi in se radi vračajo na domačijo. Tudi otroci, ki gredo v šolo in iz šole mimo njihove hiše, lahko povedo, da vedno najde kakšen bonbon za njih.

Na koncu nam je še dejal: "Sem najstarejši občan Občine Majšperk in krajan Krajevne skupnosti Ptujška Gora. Kdor želi dočakati moja leta, mora biti zdrav. Vedite pa, da ne bom umrl, preden ne bom dopolnil sto let. Seveda, vam župan, želim, da bi dočakali leto 2002, ko bom praznoval 100 rojstni dan in da me boste tudi takrat počastili s svojim obiskom."

Župan Občine Majšperk, Franc Bezjak, mu je za nadaljnje zdravo življenje prinesel nekaj vitaminov, pa še za sladke trenutke je poskrbel.

Nataša Mohorko

DOBRE MARNJE

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 32,
telefon 062/79 50 830 in fax 062/794 422.

UREDNIŠKI ODBOR: Jože Trantura, Jože Rakovec,
Anica Rejec, Katarina Klep-Cernejšek, Nataša Mohorko
LEKTOR: Marija Krušič

UREJANJE IN TISK: Tiskarna Vili Polajžer s.p. Ptuj.

Lokalno informativno glasilo DOBRE MARNJE dobi vsako
gospodinjstvo brezplačno, za katerega izdajatelj plačuje
8% DDV (Uradni list RS št. 89/98).

Vsem občanom in bralcem časopisa »DOBRE MARNJE« sporočamo, da lahko oddajo članke za naslednjo številko časopisa na občinskem uradu Občine Majšperk do 25. 5. 2000.

Sprejemamo pa tudi reklamne oglase.

Ob pripovedovanju Janeza Erbusa smo se dodobra nasmejali, saj o svojih doživetjih pripoveduje na šaljiv način.